

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 1
Januar -
februar
2017
21. årg.

Udsnit af maleri af Vladimir Serov. Stormen på Vinterpaladset

Tema: Efter Aleppo: Hvorhen Syrien?
- Hvorhen fredsbevægelse?

Skiftedag i USA
APKs nytårsudtalelse

1917 - 2017
100 ÅRET FOR OKTOBERREVOLUTIONEN

Risikoanalyser og krigspropaganda

Skal man tro Danmarks nye regerings krigsminister Claus Hjort Frederiksen (V) så truer computer hackere fra Rusland Danmarks hospitalsvæsen?!

– *Statsstøttede russiske hackergrupper er klar til at angribe hospitaler, infrastruktur og elforsyning ved at bryde ind i computersystemer, så der går koks i indkaldelser og behandlinger i sundhedssystemet*, siger han til Berlingske.

Den slags trusler stiller ifølge forsvarsministeren et “vold-somt skærpet krav til vores beredskab”.

De mærkværdige udtalelser bygger til dels på en netop udkommet analyse fra Beredskabsstyrelsen kaldet “*Nationalt Risikobillede (2017)*”. Men Rusland nævnes ikke med et ord, til gengæld optræder ‘Stuxnet’ et særligt program som menes at stamme fra amerikanske spioner udviklet til et angreb på Irans atom anlæg, program blev først opdaget af et lille sikkerhedsfirma i Hviderusland.

Så hvordan ministeren fik vendt sagen på hovedet og gjort Rusland til truslen, står for hans egen regning.

Her i landet er det der truer IT sikkerheden ikke russerne, men den politiske elites uendelige inkompetence. Det er særligt uheldigt i en periode hvor alle mennesker tilsyneladende skal spares væk og al kommunikation med og mellem myndigheder foregår via Internettet.

De store mængder af data og håndteringen af alle mulige offentlige systemer er i Danmark solgt til udenlandske virksomheder som CSC, altså Danmark ejer ikke de maskiner som systemerne kører på, og ved *alle* kontrolbesøg er der påpeget fejl i sikkerheden.

Den massive samkøring af data og kravet om online adgang til stort set alt, samt valg af private udenlandske virksomheder til at køre driften – på billigst mulig måde. Det er en sikkerhedsrisiko. I kombination med den uhyrlige mængde af data der indsamles om alt og alle er det en tikkende bombe.

De mange mange fejlslagne IT-projekter der har ramt alt fra politiet til skattevæsenet, giver et meget stærkt fingerpeg om at der er store problemer hos myndighederne med at begribe datasystemer i det hele taget. De mange nedskærings-

runder begrundet i IT rationaliseringer endnu inden man har fået leveret noget der virker, har nedbrudt SKAT og andre myndigheder. Pengene fosser ud til udueligt IT og til spekulanter og småsvindlere. Det er den politik som Claus Hjort selv har stået i spidsen for der er en sikkerhedsrisiko.

Danske kommuner ligefrem praler med hvor mange penge de spare ved at importeret billig arbejdskraft eller outsourcing af vedligehold af hjemmesider og andet IT til Øst-europa eller Indien.

Der bliver hos ministeren tegnet et forkerte scenarie om at computere indenfor sundhedsvæsenet er et særligt mål, sa-

gen er at alle computere der er forbundet med en Internetforbindelse og som der ikke regelmæssigt bliver opdateret har en stor risiko for at blive ramt af afpresning (ransomware). Altså et lille program der låser filer på computeren med et kodeord, og angiver betingelserne for at få data frigivet igen. Stort set alle danske virksomheder har prøvet et virusangreb på computerudstyr eller interne netværk af denne type. Det er så almindeligt som forkølelse, og løsningen er at holde systemerne opdaterede og have en god backup. Det mærkelige er at det tilsyneladende er så svært for politiet at prioriter efterforskningen af den type sager. De har så vidt vides endnu ikke sat jagten ind på en eneste af de bagmænd der står bag svindel og nedbrud på Internettet. Politiets smøl og slendrian er en risiko.

Den anden side af risikovurderingen er jo at se på hvem Danmark udgør en trussel imod... Altså hvilke lande sidder med rette er er utrygge pga. Danmark, fordi Folketing på Folketing har placeret sig som aktiv part i krige og spionvåbenkapløbet, mellem imperialistiske stormagter.

Det meget tætte bånd mellem danske og amerikanske efterretningsvæsen har i et halvt århundrede reelt gjort det danske kongerige til een stor amerikansk lyttestation.

Den trussel der kommer fra Danmark og Nato allierede, er den der først og fremmest udgør en risiko mod verden, og den vi først og fremmest skal bekæmpe.

Redaktionen 17. januar 2017

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik

c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 50 55 99 30

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: kpnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2017

Halvår (6 nr.) 260 kr.

År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner

1 år 600 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Næste nummer udkommer

17. februar 2017

Deadline næste nr. 10.02.17

Barack Obamas farvel

March mod politibrutalitet mod fattige og sorte

Barack Obama holdt i januar sin afskedstale som præsident til det amerikanske folk. 20.000 gratis billetter til et enormt kongrescenter i Chicago var på forhånd delt ud til den TV-transmitterede event, der blev fulgt over hele landet. Obama undlod ikke at knibe en tåre, da han takkede sin kone og døtre – og blev jævnlgt hyldet med klapsalver fra sine støtter.

Det var ikke en afsked a la en ydmyget præsident Bush, der i 2009 nærmest måtte snige sig ud ad en bagdør. Retorikeren Obama gav den til det sidste som den idealistiske statsmand, der kæmpede for sine idealer, og opfordrede sine følgere til at fortsætte kampen.

Hans valgkampsløgn 'Yes We Can' blev til 'Yes We Did'. Obama prøvede at ride sine 'gode gerninger' som præsident op, mens han lod det andet slagord – 'Change We Can Believe In' – glide ind i historiens mørke.

For Obama skabte ingen forandring. Obama blev valgt som George W. Bushs absolutte modsætning, med massiv støtte fra ungdommen, de sorte og andre amerikanske minoriteter og den 'progressive' intellektuelle elite. Han modtog Nobels Fredspris for ingenting. For han fortsatte uændret den imperialistiske USA's kurs for verdensherredømme.

Obama afsluttede hverken Afghanistan- eller Irak-krigen, men er hovedansvarlig for krigen mod Libyen (2011) og stedfortræderkrigen i Syrien fra 2012. Han gav grønt lys for kuppet i Ukraine i 2014 og er ansvarlig for den fortsatte krig og de efterfølgende begivenheder. Han har fortsat kaprustningen og krigsforberedelserne mod Rusland og gjort faren for en global krig med udgangspunkt i Europa nærværende og reel. Han har styrket et aggressivt

Fredsprismodtager og krigspræsident

NATO, og herunder spændt hele Norden og Skandinavien for den amerikanske krigsvogn. Og han har militariseret det amerikanske samfund i et i fredstid ukendt omfang.

Der kom ingen forandring med Obama. Hverken han eller hans løfter var til at stole på.

Han mistede folkelig opbakning og var ude af stand til at sikre Hillary Clinton og Demokraterne et nyt præsidentskab. Ikke bare krigene og oprustningen – men også den fortsatte nedtur for USA gjorde, at Obamas løftepolitik blev dybt miskrediteret i den brede befolkning. I globaliseringens navn udflyttede og nedlagde store industriområder

i centrale stater og skabte en række ludfattige spøgelsesbyer, arbejdernes real-løn sank voldsomt, mens rustningsindustrien og de rigeste stortrivedes. De sortes og minoriteternes forhold blev ikke forbedret, men forringet, trods al retorik.

Donald Trump som præsident er det direkte resultat af Obamas løgnagtige retorik og dobbelttungede politik. Fredspræsident, men krigsmager. Forkæmper for arbejderne, de sorte og minoriteterne, men milliardærernes bedste ven. Bortset fra Demokraterne i USA og dele af den intellektuelle elite i både USA og Europa er der ingen, der i dag hylder Obama for hans 'resultater' eller beklager hans afgang.

Modsætningerne inden for den herskende klasse i USA om den amerikanske globale strategi er under Obama blevet skærpet som ikke tidligere set. Det er det, der afspejles i den bitre kamp mellem Obama- og Clinton-tilhængere og Trumps menageri.

Donald Trumps præsidentskab åbner et nyt kapitel i den amerikanske og globale klassekamp. Et kapitel uden florumvunden retorik eller fløjlschandsker. Hans kabinet af milliardærer og generaler fra den sorte amerikanske højrefløj er en garanti for skærpet klassekamp, globalt og i USA selv og hele det amerikanske kontinent, nord og syd.

2017: På vej mod det andet århundrede med socialistiske revolutioner

Arbejderpartiet Kommunisternes Nytårsudtalelse

Vi går ind i hundredåret for Oktoberrevolutionen (1917-2017) – den første vellykkede socialistiske revolution i historien. Den markerede, at verden var trådt ind i imperialismens og de proletariske revolutioners epoke. Den tidsepoke, hvor kapitalismen med imperialismen når sine grænser og sin sidste fase, og hvor dens historiske afløser – de socialistiske samfund – banker på.

De store verdenshistoriske skift – overgangen fra en samfundstype til en anden – sker selvfølgelig ikke på en enkelt nat eller er en enkelt begivenhed. Det er en proces af den skærpede klassekamp, af revolution og modrevolution, hvor et forældet samfundssystem og dets herskende og bærende klasse – hvad enten det er slaveejere, adelsfolk og storgodsejere eller dagens monopolherrer – bliver sat på porten af en ny klasse, der mobiliserer folkets flertal omkring sig.

Vejen fra slavesamfund til feudallisme var en revolutionær proces, som foregik over mange århundreder. Overgangen fra adelsvælde og kongedømmer til samfund, hvor kapitalistklassen – bourgeoisiet – er den herskende klasse, varede også århundreder. Og hvert nyt historisk system vil i de enkelte lande, afhængigt af radikaliteten i opgøret med det gamle, i lange tider have rester af det tidligere samfundssystem. Det danske monarki er et eksempel på en sådan feudal arv.

Oktoberrevolutionen i Rusland i 1917 indledte den historiske overgangsfase til socialismen som globalt system. Socialismen – med arbejderklassen som den herskende klasse gennem sine politiske og sociale institutioner – er samfund, hvor folkets flertal med arbejderklassen i spidsen for første gang har den afgørende magt, og den sidste udbytterklasse – kapitalisterne, imperialisterne, monopolherrerne – eksproprieres.

De sidstnævnte taber dermed retten til at styre samfundet og dets udvikling i kraft af ejerskabet til produktionsmidlerne – og samtidig mister de retten til udbytning af andres arbejde, af arbejderne og det store flertal. Produktionen vil ikke længere foregå for profit, men for at dække samfundsudviklingens og menneskenes behov.

Den imperialistiske småstat Danmark, som vi kender den i dag, er virkelig et eksempel på et system, som har kendt bedre dage og venter på at blive faset ud. De herskende og deres politikere har opgivet enhver selvstændig politik og orientering og har gjort sig til lakajer for USA og dets krige, samtidig med at landet integreres stadig mere i en Europæisk Union, som flertallet ikke ønsker – på vej mod 'Europas Forenede Stater'.

Deres mål er at få del i de imperialisti-

ske superprofitter ved udbytningen af resten af verden – lande i Mellemøsten. Asien, Afrika og Latinamerika m.fl. – uanset omkostninger i form af krige og sociale og menneskelige ødelæggelser.

Den imperialistiske globalisering har dybt negative konsekvenser både for arbejderne i de gamle kapitalistiske lande og for arbejderne og folkene i de lande, som imperialismen udplyndrer.

De herskende i Danmark har lagt 'velfærdsstaten' i graven – den sidste udvikling af det kapitalistiske samfund, som udgjorde et vist forsvar mod råkapitalismen og milliardærernes og monopolernes grådighed. Den nordiske velfærdsmodel var et resultat af presset fra Oktoberrevolutionen og opbygningen af socialismen, først i Rusland og Sovjetunionen, senere i Østeuropa, Kina og andre steder. Nu hvor dette pres er væk, har kapitalisterne beslaglagt velfærden for sig selv – og ædt den.

Sovjetunionens opløsning, Kinas forvandling til en kapitalistisk stormagt, de østeuropæiske landes indlemmelse i EU – alt dette har været med til at forlænge det kapitalistiske og imperialistiske systems levetid, men det har ikke skabt og har ikke kunnet skabe fred og fremgang for arbejderklassen og folkene. 'Den ny verdensorden' har været et orgie i krig, global udplyndring og rasing af de rettigheder og goder, arbejderne og folkene har tilkæmpet sig.

Kapitalisme betyder krig – og kapitalisme betyder krise. Selv som globalt enerådende system er kapitalismen ude af stand til at undslippe sine indre modsigelser. Ikke engang tilføjes af lande som Kina og Rusland til det kapitalistiske verdensmarked har bevirket ny vækst og fremgang for det globale kapitalistiske system. Det oplever in-

gen stabil vækst, kun usikre fremgange afbrudt af krise, tilbageslag og recession.

Den kapitalistiske verdenskrise i 2007-08 er ikke overvundet, og produktionen er dårligt nået op på niveau før krisen. Den eneste vækst, der er set, er væksten af milliardærer og deres formuer – og væksten af fattige og forarmede arbejdere og arbejdsløse gældsslaver i det kapitalistiske lande. I årtier er de sociale kløfter og forskellen mellem rig og fattig blevet stadig større. De arbejdendes realløn er sunket.

Krigsfaren vokser. For nye lokale og regionale krige, men også for verdenskrig. For krig mellem imperialistiske stormagter – som USA og NATO og Rusland eller Kina og deres allierede. Oprustningen og rustningskapløbet spidser til. Samfundenes militarisering bliver stadig mere omfattende.

Under alle disse omstændigheder er der opstået stor social uro og politisk ustabilitet. Ikke bare i de lande, der udbyttes af imperialismen, men også i de kapitalistiske og imperialistiske kernelande – i USA, i EU og EU-landene osv.

De nyliberale angreb på de tilkæmpede rettigheder og velfærdsgoder og det stadige pres nedad på reallønnen har udløst stærk modstand i alle landene. I og omkring EU er modstanden mod unionen og dens udvikling og politik forstærket. Storbritannien er det første land, som vil trække sig ud af EU. Men folkene vil hverken have unionen eller euroen. Også modstanden mod krigene og udviklingen af de krigsførende lande hen imod politistater er vedvarende kraftig.

Et stort minus i forhold til modstanden er det næsten totale fravær af arbejder-nes vigtigste masseorganisationer – af fagbevægelsen. Generelt, og det gælder også for dansk LO, FTF osv., er de bundet tæt sammen med magthaverne og det herskende system. Derfor kaster de ikke deres lod i fredens og krigsmodstandens vægtskål, derfor støtter de EU og udviklingen af Den Europæiske Union og foregøbler, at det kan blive en 'social' union til fordel for arbejderne

og flertallet, selvom alle erfaringer beviser det modsatte.

For at skabe forvirring og svække modstanden på alle områder stemples den af de kapitalistiske politikere og medier som 'højreorienteret'. Men kernen i modstanden er arbejderklassen – og politiske tilkendegivelser som det danske Nej til at opgive retsforbeholdet i EU, det britiske Brexit eller det italienske Nej til en EU-inspireret forfatningsreform er ikke de populistiske højrekræfters værk.

Det er resultat af erfaringerne med EU og afspejler en bred og bredt sammensat folkelig modstand. Ligesom det er tilfældet med hensyn til krigsmodstanden og modstanden mod de sociale nedskæringer. Højrepartier som Dansk

SOCIALISMEN ER FREMTIDEN!

Folkeparti rider højt på bølgen af folkelig modstand – og forsøger at dreje protesten over på områder, som er ufarlige for de herskende. F.eks. ved at sætte folk op mod flygtninge, som er fordrevet af krige og udplynning. Modstand mod imperialistisk globalisering kan dermed reduceres til 'racisme' og fremmedhad.

I en sådan urolig, stormfuld og omskiftelig situation bliver også regeringerne ustabile. Der er ingen lang holdbarhed. Deres reaktionære 'reformer' får dem hurtigt til at miste folkelig opbakning og enhver popularitet. Løkket rene Venstre-regering måtte hurtigt give op og blev afløst af en ikke mindre reaktionær VLAK-regering. Der tales allerede nu om andre konstellationer – som en VSO-regering af Venstre, Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti.

For at bremse det konstante nedskærings- og nyliberale reformfelttog og for at stoppe dansk krigsdeltagelse og yderligere integration i EU-staten er det nødvendigt med en stærk folkelig bevægelse af arbejdere og alle folkelige grupper, der står sammen om en fælles modstandspolitik, og som ikke lader sig

nøje med forhåbninger til forandring gennem det parlamentariske system. Den må på gaden – i protester, markeringer, demonstrationer og aktioner.

Sådanne initiativer eksisterer allerede, men må styrkes og udvikles langt mere. Og der er brug for organisering – også for nye former for organisering – når f.eks. fagtoppen svigter sine opgaver og bruger fagbevægelsen mod arbejderne og deres interesser. Organisering af alle reformramte – fra kontanthjælpsmodtagere, uddannelsessøgende og studerende til pensionister og arbejdere, arbejdende og arbejdsløse.

Der er samtidig brug for en folkealliance af alle de politiske og sociale kræfter, der vender sig mod nedskæringer og krig, mod EU og NATO. Et stop for den reaktionære reformpolitik og dansk udtræden af EU og NATO vil være store sejre for en alternativ politik. Det er vigtige, nærværende, konkrete mål for en bred folkelig bevægelse.

I sidste ende ligger løsningen på de eksisterende problemer, som plager Danmark, i at det kapitalistiske samfund gennem en revolution afløses af socialisme – med reelt demokrati og folkestyre, og ikke formelt som i dag, hvor folkestyret og demokratiet er et skalleskjul for en lille grisk kapitalistklasses interesser.

2017 betyder, at epoken med imperialismen og proletariske revolutioner går ind i sit andet århundrede. Revolutionære situationer vil opstå mange steder på planeten – og kan forvandles til historiske fremgange, hvis de gribes af arbejderne, folkemasserne og de revolutionære kræfter. Det vil også, før eller senere, være Danmarks tur.

Arbejderpartiet Kommunisterne vil ligesom CIPOML – Den internationale konference af marxistisk-leninistiske partier og organisationer – gennem hele 2017 fokusere på Oktoberrevolutionen og socialismens perspektiver i dag.

FREMTIDEN TILHØRER ARBEJDERNE OG FOLKET!

SOCIALISMEN ER FREMTIDEN!

Nytårshilsen til det danske folk:

Nye uligheds-‘reformer’ og militarisme er på vej

De to officielle nytårstaler havde et fælles budskab: Krig er heltemodigt, og undersåtterne må tilpasse sig ‘nødvendighedens politik’.

Nytårsaften og på det nye års første dag bliver magthavernes planer og perspektiver for året, der kommer, ridset op i henholdsvis dronningens og statsministerens nytårstale – i en rosenrød og skønmalende form. Koordineringen af det politiske budskab er stadig mere udtalt – fordrejningen af virkeligheden ligeså. Hovedbudskabet er, at den danske befolkning skal sikre sin og landets fremtid gennem nye krige og fremme af kapitalens arbejdsbetingelser hjemme som ude.

Dronning Margrethe hyldede dansk militarisme på land, til vands og i luften – fra bombing af Syrien til træningsmissioner i Irak og Afghanistan, og det arktiske område blev udpeget som et vigtigt fremtidigt mål for danske interesser. Mens det blev pointeret, at flygtningene skal huske at arbejde hårdt for at blive ægte danske, blev nationalismen og følelsen af at tilhøre det unikke og helt klasseløse danske fællesskab boostet.

At den økonomiske krise er et overstået kapitel, var både hun og Lars Løkke enige om at proklamere. Tonen og temaerne gik igen hos Lars Løkke Rasmussen – eller også var det omvendt.

Også Løkke spillede rollen som ‘folkets talsmand’ i landet med det store fællesskab og de lige vilkår. Han forsøgte at imødekomme bekymringer i sager, hvor det kapitalistiske samfunds ulighed og vilkår er blevet tydeligt demonstreret.

Hvorfor bliver en politimands liv regnet så meget højere af det officielle Danmark end en sosu-assistent? Hvad skal der ske, når vi kasseres og arbejdet overtages af østarbejdere – eller robotter? Sådan lød nogle af disse spørgsmål.

Der blev lefllet for alle, der blev kradset i bekymringernes overflade, mens Matador-hyggen ingen ende kunne tage. Men hvad havde Lars Løkke Rasmussen at præstere, når det gjaldt løsnin-

Forebyggende nedskærings-‘reformer’

I Lars Løkkes udlægning var angrebet på efterlønnen, som han i sin tids bebudede i en nytårstale, et brutalt og kortvarslet svar på krisen, som aldrig må gentages. Af den grund skal vi i stedet udsættes for langsigtede, velplanlagte og fortløbende brutale nedskæringer. ”Kloge justeringer i rette tid”.

Nytårsvarsler 2017

Vi skal ”gøre noget”. Planen lyder på nedskæringer på SU, udsat pensionsalder, færre penge til asyl og flygtninge, pres på kontanthjælpsmodtagere og konkurrence med østarbejderne om de dårligst betalte job. Så bliver der angiveligt råd til skattelettelser (Løkke nævnte ikke ordet ‘topskattelettelser’).

Trepartsforhandlinger skal være en vigtig del af løsningen, hvor en classesamarbejdende fagbevægelse bliver medansvarlig og medarkitekt for en arbejderfjendsk politik til gavn for den herskende klasse.

Byrderne skal lettes for ‘det trængte landbrug’ og for virksomhederne. Regler der begrænser i forhold til natur og miljø skal lempes.

EU skal styrkes, og vi må ikke sætte grænser op. ”Vi kan ikke bygge mure mod verden. For så ender vi med at lukke os selv inde.”

Altå lige bortset fra de mure, EU bygger mod verden med militær og varselsskud mod flygtninge, forstås.

Nutidens slaveri er heltemodigt

I gamle dage blev formuerne skabt gennem undertrykkelse af fremmede nationer, kunne Lars Løkke sandfærdigt berette:

”Mange af Københavns smukke gamle huse og palæer blev opført for penge tjent på slavers slid og udbytning på den anden side af jorden. Det er ikke en stolt del af Danmarkshistorien. Det er skamfuldt.”

Til gengæld er nutidens ødelæggelse af fremmede nationer og folkedrab ikke skamfulde. I nutiden er det nemlig et udtryk for ”kamp mod undertrykkelse” og ”for frihed”, når danskerne går i krig og slavebinder nationer. Noget vi ”skal være stolte af”. Den brutale Løkke er ikke skamfuld. Han er en løgner og en hykler.

Den alfaderlige ‘vi er alle i samme båd’-attitude med de ‘fælles nødvendige løsninger’ går i sidste ende kun ud på mere af det samme, nye nedskærings-‘reformer’, nye krige, mere militarisering, mere union, større ulighed og dybere classesamarbejde.

I bevidstheden om, at 2017 er et 100-års-mærkeår, greb Lars Løkke til at fremhæve Matador-forfatteren Lise Nørgårds runde fødselsdag.

Den globalt vigtige mærkedag er imidlertid 100-året for Oktoberrevolutionen. APK’s nytårsudtalelse siger noget om de perspektiver for fremtiden, der formentlig står som det værste mareridt for begge det officielle Danmarks nytårstalere:

“2017 betyder, at epoken med imperialisme og proletariske revolutioner går ind i sit andet århundrede. Revolutionære situationer vil opstå mange steder på planeten – og kan forvandles til historiske fremgange, hvis de gribes af arbejderne, folkemasserne og de revolutionære. Det vil også, før eller senere, være Danmarks tur.”

Kortere arbejdstid kan ikke løses individuelt

Af Dorte Grenaa

Lad din arbejdstid svinge i takt med dit privatliv. Gå ned eller op i tid, når du har brug for det.

Sådan sælger SF's sundheds- og omsorgsborgmester Ninna Thomsen et nyt arbejdstidsforslag til de ansatte i Københavns Kommune.

I februar vil hun stille forslag i Borgerrepræsentationen om at det skal gælde samtlige medarbejdere i Københavns Kommune. Både Socialdemokratiet, Enhedslisten og de Radikale har meldt ud, at de vil kunne støtte forslaget, og det ser dermed ud til at kunne vedtages.

Lyder det for godt til at være sandt?

Det er det også.

Selv den store presseomtale kan ikke skjule, at det er en meget dårlig kopivare af kravet om nedsat arbejdstid: 30 timers arbejdsuge – 6 timers arbejdsdag. Hvilket der er så hårdt brug for i tider med øget nedslidning, pres på familier og øget pensionsalder til over 70 år.

Du og din kollega må betale

Det nyt arbejdstidsforslag må ikke koste Københavns kommune så meget som en krone. Det er nedsat arbejdstid helt uden lønkompensation. Og der er ingen garanti for at du får de timerne igen – eller kan gå op i tid fra en deltidstilling.

Du skal altså ikke bare være nødt til at gå ned i tid pga. nedslidt helbred, have brug for det for at få en stresset familiehverdag til at hænge sammen – du skal også have råd til.

Det udelukker allerede en meget stor lavtlønsgruppe med hårdt fysisk og stresset arbejde. Enlige forsørgere eller gældssatte småbørnsfamilier kan heller ikke bare gå ned i løn, med mindre de sidder i de vellønnede konsulent- og lederstillinger.

Langt de fleste ansatte i sundheds- og omsorgsforvaltningen er sosu-hjælpere

og sosu-assistenter i ældreplejen. Rigtigt mange på tvungen deltid og mange med to jobs. Kommunen og de enkelte ledere vil helst have flere ansatte på færre timer, så normeringerne ser pænere ud, og den tid man er på arbejde udnyttes mest muligt.

Når det hele skal holdes indenfor nedskæringsbudgetter, kræver det at en kollega går ned i tid, for at du kan gå op i timer. Så enkelt er det regnestykke.

OK 2017: 30 timers arbejdsuge!

Sådan er det allerede i dag. I alle de år jeg har arbejdet på plejehjem i København har man kunne lægge billet ind på at gå op eller ned i tid, når der blev en mulighed. Tilbage i 1999 blev der indgået overenskomst om de kommunale arbejdsgivers ret til at indgå decentrale arbejdstidsaftaler.

Fleksibiliteten ligger hos arbejdsgiverne

Men nu skal man genforhandle sin arbejdstid hvert år. Og med mit kendskab til arbejdsgivere inklusiv Københavns Kommune lyder dette mildt sagt ikke betryggende.

Hele fleksibiliteten ligger i sidste ende hos arbejdsgiverne, hos lederne. De har eneretten til at lede og fordele arbejdet

Dorte Grenaa
på KPnetBlogs

og timerne, når det kommer til stykket. Selv hvis de ville, kunne alles individuelle ønsker ikke opfyldes. Derimod kan man forudse, hvad der kan sker, når der hvert år skal forhandles timer med et budget, der automatisk skæres 2 % ned med Løkke-regeringens omprioriteringsbidrag.

Frygten for at miste sit job, hvis man ikke underlægger sig den tvungne fleksibilitet, vil hænge tungt i luften. Trods alle floskler om indflydelse og frivillighed.

Afledning

Hvorfor så hele dette medicirkus over endnu et dyrt pilotprojekt, der må konkludere hvad alle vidste – at folk gerne vil have indflydelse på deres arbejdstid, også i Københavns Kommunes sundheds- og omsorgsforvaltning?

Er formålet andet end at dreje opmærksomheden og arbejdskampen væk fra kravet om reel generel nedsat arbejdstid til 6 timers arbejdsdag med fuld lønkompensation? Og forsøge at få folk til at tro, at de kan opnå det samme gennem fleksibel arbejdstid, bare nemmere og hurtigere og lige når det passer dem? Det er at holde folk for nar.

Det er afledning fra kravet om, at det skal ske med fuld lønkompensation. Her er arbejdsgiverne, fagtoppen, regeringen, hele deres ekspertvælde, Socialdemokratiet, SF og reformister i Enhedslisten enige – det kan og må ikke ske på profittens bekostning. Lige meget hvor store milliardoverskud erhvervslivet har hevet hjem, hvor mange milliarder staten har hevet ud af de offentlige budgetter – må det ikke koste dem en krone. Det har de ikke råd til !!!!!

Hvem skal så betale? Arbejderne skal betale med lønnedgang, med afkald på kommende lønstigninger og med deres helbred, hvis det står til arbejdsgiver-slænget.

Livsarbejdstid absurd

Det er også en absurd tanke, at hvis man går ned i arbejdstid i en periode, så skal man arbejde mere i andre perioder. Hvorfor det? Tanken om at man skal arbejde et bestemt antal timer i sit liv, og så kan man tage timer ud og ind af "sin arbejdstidsbank-konto", er bare en arbejdsgiver konstruktion, hverken en objektiv eller naturgiven kendsgerning. Et centralt dikteret tal fra en elite, der helt er fritaget for at følge det.

"LebensArbeitsZeit" blev begrebet livsarbejde kaldt, da det så dagens lys i slutningen af forrige århundrede under den tyske EU-kansler regerings afmontering af de tyske arbejdsmarkedsaftaler. Siden har skiftende danske

regeringer og fagtoppen fedtet rundt i kommissioner og missioner, der skulle gøre dette begreb spiseligt og ligefrem uimodsigeligt.

Arbejdsgiverne og arbejderaristokratiet har brug for afledning. Der er et voksende pres nedefra for at få sat den generelle arbejdstid ned.

Fælles klassekrav

Kravet om 6 timers arbejdsdag har i mange år været et markant kvindekrav for arbejderklassens kvinder. Trods alle påstande om, at vores liv og behov er så frygtelige forskellige og individuelle, har kortere arbejdstid længe vist sig som et fælles problem for de arbejdende kvinder.

I disse år bliver det i stigende grad også et akut krav fra arbejderklassens mænd. I takt med at mænd tager stadig større ansvar for børn, familie og husarbejde mærker de også nødvendigheden af

kortere arbejdstid for at få det hele til at hænge sammen. Samtidig med at den markant øgede nedslidning og arbejdsskader med et konstant stigende arbejdstempo gør, at mange frygter ikke engang at kunne nå til pensionsalderen.

Nu rejses det også af de unge arbejdere som 3Fs læringe, der godt kan se, at de ikke holder til at skulle arbejde til de er over 70 år i dagens tempo. Unge som ønsker en bedre fremtid og liv.

Der er brug for at stå sammen om at rejse 6 timers kravet med fuld lønkom-pensation som fælles krav og med fornyet kraft.

Kampen om kortere arbejdstid – og det er og bliver en arbejdskamp – kan ikke vindes ved individuelle løsninger, hvor hver enkelt står alene med sin egen forhandling. Det kræver en kollektiv fælles indsats og kamp at få kravet igennem – og det kræver at det bliver en fælles kollektiv aftale.

Forskning med mundkurv på – ulovlig, men almindelig praksis

Gyllegates fejlagtige fremlæggelser af forskningsresultater, der hjalp regeringens landbrugspakke igennem Folketinget, lod sig kun gøre ved hjælp af forskernes tavshedspligt. De var tvunget til at holde mund, da politikerne fremlagde deres uvederhæftige konklusioner og kaldte dem facts. Forskere har ingen ytringsfrihed, og at forskningens fakta kommer frem, er langt fra sikkert.

Professor ved Københavns Universitet Heine Andersen har gennem flere år gravet i spørgsmålet om regeringens kontrakter og kommet frem til det resultat, at ulovlige aftaler hersker på området. Han skriver:

"Offentligt ansatte kan (efter forvaltningslovens § 27) ikke pålægges generel tavshedspligt om det, de får at vide under udførelsen af deres embede. Al- ligevel er det præcis, hvad der er sket. Ligesom forskernes (såvel som andre borgeres) ytringsfrihed er indskrevet i Grundloven og i Den Europæiske Men- neskeretskonvention."

I Gyllegate havde forskerne kontrakt

med Miljøstyrelsen, som bruger en kontraktsskabelon, der er almindeligt brugt i ministerierne. Den indeholder bl.a. krav om, at de ikke må oplyse kontraktens krav. Ingen ved således, at de ingen ret har til at udtale sig om deres forskning og dens resultater.

Enhver rettighed til materialet afgives.

Heine Andersen konkluderer:

"Havde deres rapport været offentlig, og havde de sagt fra i december, da forliget blev forhandlet, var resultatet sandsynligvis blevet et andet."

Denne type kontrakter har været brugt i de sidste ti år, men det er først blevet blotlagt nu efter års gravearbejde.

Stop for grundforskning på det sociale område

Den generelle udvikling er, at forskning i højere og højere grad er blevet bestillingsarbejde for erhvervslivet og dets interesser, som i Gyllegate, hvor regeringen lavede en gavepakke til storlandbruget. Regeringen tager nu et nyt skridt

og afskaffer simpelthen grundforskning på det sociale område: forskning, hvis mål er at udforske sammenhænge.

I et lovudkast fjerner regeringen ambitionen om grundforskning fra formålsparagraffen, når Det Nationale Forskningscenter for Velfærd (SFI) og Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning (KORA) i år bliver lagt sammen.

I stedet skal der skaffes viden, der er 'anvendelsesorienteret' og kan bruges i 'kommunernes og regionernes praktiske arbejde'. Dvs. når der skal spares, rationaliseres og privatiseres. Med den nye formålsparagraf følger også en nedskæring på budgettet på ti millioner kr. årligt.

"Det er bekymrende, også fordi SFI i forvejen er trængt på den frie forskning. Det her er endnu et skridt i retning af, at forskning skal være til anvendelse for myndighederne, mens den mere grundlæggende forskning om for eksempel social mobilitet eller ulighed får det svært," siger Heine Andersen.

EU- og arbejdsgiverlogik: Hver fjerde er slidt op inden pensionen

Efter regeringens og EU's plan skal pensionsalderen stige i de kommende år, og helst hurtigt. I dag er middellevaalderen i Danmark for de 25 % fattigste mænd omkring 73 år. Efterlønnen er tæt på at være afskaffet, og det kæmpe pres, der lægges på de arbejdende, vil ifølge en beregning – på basis af regeringens egne tal – få den kyniske konsekvens, at hver fjerde dansker i fremtiden vil ende på førtidspension. Stod det til kapitalismen, skulle uproduktive arbejdere slet ikke eksistere.

I det nyliberale Danmark kalkulerer man med, at arbejdskraften slides op til sidste blodstråbe. Man er ligeglad med de menneskelige følger. Der er ingen grund til at forebygge, så alle kan opleve en god alderdom. Der presses igennem, og de, der så ikke holder til mosten, må kasseres. Ikke noget med at stoppe på arbejdsmarkedet, før fysikken er helt brugt op. Ingen kan heller tro på, at tilkendelsen af førtidspensionen kommer let, 'bare' fordi man er slidt op. Før pensionen bevilges, vil der komme år med sygdomsmeldinger og tovtækkerier, og fremtidsperspektivet kan lige så godt være en kontanthjælp i de sidste år op til folkepensionsalderen.

Til sammenligning er andelen af førtidspensionister lige før folkepensionsalderen i dag omkring 17 procent, hvad der allerede er en høj andel.

Det er den kyniske arbejdsgiverlogik, der slår igennem. Vi udnytter bare dem, der holder til det, så vil der være et vist frafald, der skrottes – vi ser kun på værditilvæksten.

Hvis man da når pensionsalderen overhovedet. Middellevetiden er 73,3 år for mænd, der er i gruppen af 25 % fattigste, mens den for de 25 % rigeste er 83,7 år.

Det er bemærkelsesværdigt, at denne ulighed er vokset fra i 1987 at være 'kun' knap seks år til de nuværende ti år. Og for socialt udsatte er middellevetiden helt nede på 57 år!

"En naturlig udvikling"

I Dansk Arbejdsgiverforening synes man blot, at udviklingen i antallet af totalnedslidte på arbejdsmarkedet er naturlig. Det er jo logisk, at flere vil være slidt ned, når pensionsalderen rykkes, som man siger. Underdirektør Erik Simonsen fokuserer ifølge Ugebrevet A-4 hellere på de 75%, der klarer sig igennem.

"Det er vigtigt at have fokus på de omkring tre ud af fire danskere, som kan fortsætte med at arbejde helt frem til folkepensionen. De skaber en masse værdi og bidrager blandt andet til, at der kan gives førtidspension til dem, der har behov for det."

Pension i himlen

Pensionsalderen skal følge middellevetiden, siger regeringen og EU. Men levetiden er for første gang i 21 år nu faldende. Det gælder kvinders middellevetid i Danmark opgjort i 2016, som her viste en faldende tendens.

Arbejdsmiljøet bliver planmæssigt forværret, og arbejdsdagen presses

Og der er bestemt ingen udsigt til, at arbejdsmiljøet bliver forbedret.

Socialdemokraten Lennart Damsbo Andersen, der sidder i Folketingets beskæftigelsesudvalg, skælder ud over den svækkede arbejdsmiljøindsats:

"Det er især Arbejdstilsynets forebyggende indsats, som bliver ramt af besparelser. Det er tudestosset, når man på den måde gør mindre ud af at modvirke ulykker og skader. Vi skal jo gerne have færre og ikke flere på førtidspension."

Ja, det er tudestosset, men at skære ned

på Arbejdstilsynet og kontrollen med arbejdsmiljøet har skiftende regeringer været helt enige om, og de store nedskæringer, der blev gennemført i 2016, blev allerede besluttet i 2014 under den tidligere S-ledede regering. Her blev antallet af fuldtidsansatte beskåret med 20%.

De ansatte i Arbejdstilsynet lider i øvrigt selv af stress og udbrændthed, et symptom på, at også deres arbejdsmiljø er tudestosset.

Regeringens asociale politik er igen på kollisionskurs med befolkningen. Et klart flertal er imod en højere pensionsalder og falder ikke for påstanden om, at mere knokleri vil skabe vækst og fremgang for alle.

– Hvis vi, der har kræfterne, bliver lidt længere på jobbet, kan vi give et rigere Danmark videre til vores børn, som Lars Løkke Rasmussen udtrykte det i sin nytårstale.

De højestlønnede vil have mulighed for at spare op og sætte sin egen pensionsalder, så de, der har mest behov for pension, vil blive dem, der får den sidst.

Vi må stille krav om bedre arbejdsmiljø, lavere pensionsalder og 30 timers arbejdsuge med en 6 timers arbejdsdag. Alle har ret til et liv!

Skatteskandalerne er en politisk forbrydelse

Den systematiske ødelæggelse af skattevæsenet har ført til skandale på skandale. Milliarder og atter milliarder af kroner er vandret direkte fra skatteborgerne til svindlere og multinationale selskaber som følge af liberaliseringer og manglende kontrol. Nogle af sagerne er kommet for dagens lys. Men det politiske ansvar er ikke fastlagt – og der gøres store bestræbelser for, at det ikke skal blive det.

Dokumentarfilmen Milliardkuppet, der blev vist på DR den 20. december 2016, kunne afsløre, at der kun sad en enkelt mand – kaldet Sven – i den afdeling i Skat, der var ansvarlig for at behandle udenlandske aktionærers ansøgninger om at få tilbagebetalt udbytteskat. Ca. 12,3 milliarder blev hevet ud i perioden 2013-15 af kriminelle udenlandske svindlere.

– Det er en skandale, siger skatteminister Karsten Lauritzen, der var minister i en del af denne periode.

– Det har jeg også sagt fra starten af, og derfor skal det også undersøges til bunds.

Et folketingsflertal har besluttet, at der skal laves en advokatundersøgelse af sagen. Der skal flere folk til Skat for at undgå lignende skandaler i fremtiden. Sådan skal låget lægges på.

Men det politiske ansvar for ødelæggelsen af skattevæsenet, og for ikke bare denne, men talrige andre kriminelle skandaler – belyste eller stadig i mørke – skal ikke undersøges. Politiske forbrydere har det med at dække over hinanden. I krig som i skattefiduser. Der har været flere statsministre fra begge blokke og mange skatteministre indover i perioden, hvor massakren på Skat er foregået. Konsekvenserne fortsætter med at slå igennem.

Arbejderpartiet Kommunisterne og KPnet kan imidlertid være behjælpelige med hensyn til, hvem der bærer et afgørende hovedansvar for skattemassakren, og hvem der for alvor lod den rulle.

Vi kan for eksempel gengive en artikel fra 1. september 2006 under overskriften 'Fyringer til gavn for monopoler og skattesnydere'. Her hedder det:

"Fogh-regeringen skar ned på fødevarerkontrollen, mens den påstod den ville blive mere effektiv. Og skandalerne med råddent kød eksploderede. Nu vil regeringen gentage succesen inden for skattevæsenet.

Skatteskandalerne

Det er bemærkelsesværdigt, at kontrolfreakene i Fogh-regeringen (når det gælder arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere eller andre) systematisk slækker på kontrollen, når det gælder fødevarer, folkesundhed eller monopollernes regnskaber. De store virksomheder og millionærerne skal ikke kigges efter i sømmene.

Finanslovsforslaget for 2007 lægger således op til at skære næsten en fjerdedel af stillingerne i skattevæsenet væk. I alt skal mere end 2200 arbejdspladser skæres væk inden for de næste fire år.

Regeringens devise på alle områder er som bekendt 'mere for pengene' – ved at skære ned på ansættelserne og lade de offentligt ansatte pukke hårdere. Det er glade stunder for folk og firmaer med mulighed for kreative bogføringer, der ikke ønsker alt for megen kontrol.

Forslaget er en decideret grov støtte til skattesnyderne af værste slags."

Det er heller ikke svært at sætte navne på nogle af de hovedansvarlige politikere, eller på Venstre, der som ledende regeringsparti gennemførte massakren på Skat og store dele af den offentlige sektor, og som fortsætter grundlæggende samme politik i dag.

Det er krigsforbryderen, minimalstatsfilosoffen og senere NATO-generalsekretær Anders Fogh Rasmussen. Det er hans efterfølger som partileder og regeringschef Lars Løkke Rasmussen, der var indenrigsminister og chef for kommunalreformen. Det er Venstres næstformand Kristian Jensen, der var skatteminister med det konkrete ansvar. Desuden den daværende finansminister Thor Pedersen, der fremlagde finanslovsforslaget og var kendt som 'Foghs problemknuser'. Fra 2007-11 sad han som formand for folketinget.

Hverken ansvaret for den kriminelle skattepolitik og skatteskandalerne eller for Danmarks deltagelse i en hel stribe ulovlige krige er placeret. Det tørres af på embedsmænd eller underordnede funktionærer. Og flertallet på Christiansborg kunne ikke drømme om at få det belyst eller undersøgt for alvor.

Men det vil ikke få lov til at gå i glemmebogen. Og der vil komme et regnskab.

Borgerløn indføres i Finland som pilotprojekt

Hjælp til arbejdsgivere i en kriseramt euro-zone

Finland vedtog i 2016 at gennemføre et pilotprojekt for indførelse af borgerløn, og det sættes nu i værk med start fra januar 2017. Eksperimentet gennemføres af en højreliberal regering i et land, der er styret af EU-reformer med omfattende angreb på de overenskomstmæssige rettigheder og de generelle velfærdsområder.

Protest i Helsinki mod nedskæringer 18. september 2015

Eksperimentet med borgerløn gennemføres ved, at 2000 tilfældigt udvalgte kontanthjælpsmodtagere mellem 25 og 58 år i to år får udbetalt, hvad der svarer til 4.200 danske kr., en såkaldt 'basisindkomst', som man modtager, uanset om man forbliver arbejdsløs eller kommer i arbejde.

Finlands arbejdsmarked er, som det er tilfældet i andre EU-lande, ramt af en stigende mængde deltidsjobs, og ligesom i f.eks. Tyskland sammenstykker mange deres arbejdsdag gennem et patchwork af mindre jobs. Her kan man forestille sig, at basisindkomsten kommer ind som en smidig rettighed for arbejdsgiverne. Arbejdskraften holdes i live og klar til både deltids, korttids- og underbetalte jobs. Skatteyderne betaler 'grundlønnen'.

Beløbet på 4.200 kr. er lavt, også efter finske forhold. Der er tale om skrabet overlevelse, og som modtager af basislønnen vil det for de fleste være nødvendigt at supplere i det mindste med småjobs.

I Finland som herhjemme hyldes mantræet 'Det skal kunne betale sig at arbejde', og den finske premierminister Juha Sipilä har lagt forsøget frem med argumenter som, at det vil give "en styrkelse af arbejdsincitamenterne, reduktion af bureaukratiet og forenkling af velfærdssystemet på en finanspolitisk holdbar måde". Forsøget vil blive

gennemført med en langt lavere basisindkomst end det beløb, som mange har argumenteret for ville være nødvendigt, hvis man skulle kunne leve af den.

Basisindkomsten er karakteriseret ved at være dikteret ovenfra på lignende måde, som EU ønsker at styre mindstelønnen i fremtiden gennem det, de kalder 'EU's sociale søjle'. Den forhandles i øjeblikket i EU-systemet.

Det er også værd at huske på, at en lovbestemt mindsteløn af multinationale selskaber vil kunne betragtes som en handelshindring, når der er indgået handelsaftaler som CETA, TTIP og TISA. Skønner de, at mindstelønnen er for høj, kan de indklage landet for en domstol med krav om erstatning. Dette skete f.eks., da firmaet Veolia sagsøgte Egypten for at hæve mindstelønnen fra 365 kroner til 645 kroner om måneden.

Med indførelse af ordninger som lovbestemt mindsteløn eller borgerløn/basisindkomst sættes niveauet for indtægten helt uden for arbejderklassens organisering. Den dikteres af staten eller af den overnationale stat EU – indirekte eller direkte af arbejdsgiverne.

I Finland finder eksperimentet med basisindkomst sted parallelt med, at regeringen har gennemført EU-reformer, der omfatter svækkelse af de kollektive overenskomster.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med i det ny
kpnet.dk
Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag

KPnetavisen Facebook forum
Twitter @kpnetdk

Deltag på kpnet.dk/blogs

KPnetTV og KPnetTV2
Reportager fra gaden på youtube

Tegn abonnement på
månedssbladet
Kommunistisk Politik

Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.
Institutioner
1 år 600 kr.

STØT Kommunistisk Politik
på Oktobers konto:
1551 - 166 34 271
eller
Giro 1-663-4271
MOBILE PAY 50 55 99 30

kontakt: 50 55 99 30
kompol@apk2000.dk

Dom afsagt om forsørgelsespligt: Retten frifinder kommuner og Beskæftigelsesministeriet

Var det i strid med grundloven, da staten tvang lønmodtagere til at forsørge deres kærester på kontanthjælp? Det mente byretten i Helsingør ikke! Det er en dom fra borgerskabets domstol, vendt mod både lønmodtagere og kontanthjælpsmodtagere.

Socialdemokratiet, SF, Radikale, DF, Venstre og Konservative vedtog i 2014 loven om gensidig forsørgelsespligt for ugifte samlevende par. Den betød, at var man kæreste med en kontanthjælpsmodtager, var man også forpligtet til at forsørge hende eller ham samt samleverens eventuelle børn.

Tre kærestepar anlagde en retssag ved byretten i Helsingør mod Beskæftigelsesministeriet og de tre pars hjemkommuner, og dommen faldt mandag d. 9. januar. I mellemtiden er loven blevet afskaffet, men princippet om forsørgelse lever videre, bl.a. for samlevende pensionister og for gifte par.

Den gensidige forsørgerpligt for kontanthjælpsmodtagere betød, at en persons indtægt fra det offentlige blev sløjft med et pennestrøg, hvad der naturligvis gav et voldsomt økonomisk tab for parret. Princippet sætter også ti-

Billedet er fra tidligere demonstration i Holstebro

den tilbage til et tidspunkt i historien, hvor kvinder var uden selvstændig økonomisk fundament og helt afhængige af deres mænd.

Dommen vil have betydning for 7000 par, der har været ramt af loven, og ikke mindst ville det have været en form for bolværk mod, at loven gen-

indføres eller anvendes på andre områder, hvis sagsøgerne havde fået ret. Det ville have givet mulighed for at få tilbagebetalt den mistede kontanthjælp og afhjælpe den gæld, som folk har måttet sætte sig i.

Retfærdighed skal man ikke lede efter i borgerskabets klassesdomstole.

Sort dag for Danmark – Af Marianne Grann

Dommen er faldet, det var ikke imod Grundloven, at der blev indført gensidig forsørgelse!!!

Det er en uhyggelig glidebane vi nu kommer ud på, hvem bestemmer så hvor grænserne skal gå?

Hvem skal forsørge hvem?

Fuldstændig grotesk, politikere kan lege med Grundloven og det hele kommer an på et skøn.....!!

Vi lever i 2017, vi er alle selvstændige individer.....jeg frygter for, hva' der kommer til at ske. Og lur mig, om ikke den bliver genindført så hurtigt som de overhovedet kan komme af sted med det, den sorte regering vi er belemret med.

De påstår de vil styrke velfærden, men hvordan fanden (undskyld sproget) skulle dette styrke den? Nej, de svækker vores velfærd så hurtigt som de kan fifle det igennem..... retssikkerheden sejler for den almindelige borger og alle bukker bare nakken og stresser videre!

For slet ikke at snakke om, hva' denne afgørelse ellers kan afstedkomme af andre skøn i forhold til Grundloven?

Flere politikere har allerede leget med tanken om, at fratage folk på offentlig forsørgelse stemmeretten? Og et godt skøn på en bestemt paragraf, kan meget let blive til, at det ville kunne lade sig gøre og hva' ellers kan komme???

Jeg frygter i den grad, for min og min families overlevelse.....og alle de andre dette vil ramme

Modstand mod Trump – Hvad en dirrende Meryl Streep 'glemte'

Af Henning Paaske Jensen

I sin takketale ved Golden Globe Award kom den Oscar-vindende skuespiller Meryl Streep med et statement, der gik verden rundt på grund af hendes 'politiske budskab' imod Trump.

Med dirrende stemme fordømte hun en 'hånende' og 'racistisk' kommende USA præsident som 'uværdig'.

En vurdering, progressive mennesker vil give hende helt ret i – men hun efterlod samtidig et stort hul og et kæmpe spørgsmålstegn: Hvad med forgængerne?

Hvad med blodsporene fra Obamas og Hillary Clintons samlede otte års virke? Det synes ikke at have gjort et 'uværdigt' indtryk på Meryl Streep, tværtimod var hun ivrig fortaler for Hillary Clinton ved nomineringen som præsidentkandidat, på trods af dennes placering som krigshøg og afsløringen af hendes manipulationskampagne imod hendes demokratiske modkandidat Bernie Sanders (afsløret via Wikileaks).

Blodspor efter Obama – en præsident, der har været hovedansvarlig for de fortsatte krige, USA har ført direkte eller pr. stedfortræder, hvor Libyen og Syrien er blevet lagt i ruiner med død, opsplitning, ødelæggelse og flygtningestrømme. Som om deres forgænger George Bushs ulovlige krig på en CIA-løgn og massakre imod Irak ikke var nok. Det er en Obama, der har videreudviklet dronekrigen med mord uden rettergang, og med mange civile ofre.

Der er grund til at advare imod Do-

nald Trump, og ikke blot imod hans racisme og islamofobi, men i høj grad også imod hans kommende krigsoprustning og lovning om at gøre "US military great again". Men der må samtidig gøres op med den 'pæne' terrorkrig, som under forlorne attitu-

der forsøger at tale om demokrati og menneskerettigheder, mens den har praktiseret krig for kontrol over andre lande og deres ressourcer, med katastrofale følger.

kpnet.dk/blogs

Det vi lige har set, er et Hollywood fyldt med celebrities – kendisser, som reelt ikke siger fra over for den umenneskelige og kriminelle politik, USA har ført siden 11. september under påberåbelse af 'kamp mod terror'.

En politik, der i særlig grad har ramt folkene i Mellemøsten, men også USA's egne borgere med øget racisme og fattigdom, bl.a. som følge af krigenes byrder.

Reelt understøtter 'prominente' personer som Meryl Streep ikke befolkningen, men med stor effekt i virkeligheden en fraktion af de amerikanske monopoler vendt imod befolkningerne.

Det amerikanske folk står øjensynlig lige nu over for et sammenstød mellem konkurrerende kapitalistiske fraktioner, der kæmper om, hvordan USA skal fortsætte sit imperialistiske førerskab som verdens ledende super-

magt, og om metoderne og strategien til at sikre sig dominans og kontrol over andre lande. Med et USA, der ikke mindst er trængt af et Kina, som økonomisk er ved at overhale det forgældede og kriseplagede USA, men som stadig er

verdens største militærmagt og vil spille med musklerne, uanset hvilken fraktion der nu kom til præsidentfadedet.

Reel bred folkelig modstand mod Trump må fra dag 1 overalt vende sig imod USA's og NATO's krige, mod statsterror og imod Trumps fortsættelse af oprustningen, herunder atomoprustningen, med en bred folkelig modstand for bl.a. social sikkerhed, borgerrettigheder, for mangfoldighed imod racisme og islamofobi.

Det er ikke en nem kamp, men en kamp, der ikke må lade sig spænde for nogen af kapital-fraktionernes vogne, herunder Clinton-fraktionens 'stop Trump'-vogn.

Der er derimod behov for en reel kamp imod indholdet i Trumps chauvinistiske og gentagne mantra om *Make US great again* og *Make US military Great again*, også for antikrigsbevægelsen herhjemme.

Du kan finde flere klummer af forfatteren på kpnet.dk/blogs/

Første gang vi stødte på Donald Trump i Mexico var som den uønskede gæst til et bryllup i slutningen af juli 2016. Vi var på familiebesøg i San Miguel de Allende, en smuk koloniby fra spaniernes tid, i delstaten Guanajuato, nogle hundrede kilometer nordvest for Mexico City.

SMA's beliggenhed i en storslået natur mellem bjergene, dens gamle bygninger, smalle brostensbelagte gader og brogede befolkningssammensætning gør den til noget i retning af en spillevende museumsby. Store reklamer og anmassende nybyggeri i den centrale del har været forbudt siden 1930'erne.

Med sin historiske arv – ikke mindst som et centrum for frihedskrigen mod Spanien – og med sine rige kunsttraditioner er San Miguel er populært besøgsmaal både for mexicanere og nordamerikanere. 10 pct af de 140.000 indbyggere er amerikanere. Den berømte kirke La Parroquia er et eftertragtet sted at blive gift. Romantisk, tæt på himlen.

Efter den højtidelige kirkelige vielse strømmer bryllupsgæsterne ud til et ventende tequila-æsel og marriachi-bandet på byens centrale plads Jardin. Ledsaget af tilskuernes bifald og mojegangas går optoget rundt om pladsen med det lykkelige par i centrum – og så videre til maden, festen og dansen.

Det var dér, Donald Trump dukkede op. Klokken 3 om natten, og forklædt som pinnata. Det var ublandet fryd for selskabet, mest veluddannede yngre mexicanske intellektuelle, at hamre løs på ham, til han sprak. Hvad han egentlig indeholdt, opdagede vi aldrig.

Da Trump havde vundet præsidentvalget, inviterede det amerikanske rockband Guns 'N Roses ved en koncert i Mexico City i december publikum op på scenen til at gøre det samme som bryllupsgæster-

ne i San Miguel. Denne gang skikkelse af en gigant-pinata. Også her til vild jubel.

At den kommende amerikanske præsident ikke er populær i nabolandet står lysende klart. Og det er der mange gode grunde til.

En af de få konstante i Trumps politiske udtalelser har været hans udfald mod Mexico og mexicanere og planen om et bygge en gigantisk mur langs hele grænsen mellem de to lande. En ny Berlin-mur, som Trump vil lade Mexico betale. Han er manden med muren, der skal dele et kontinent. 'Tear that wall down', er ikke længere et slogan i Det hvide hus.

Trump har kritiseret George W. Bush's beslutning om at gå i krig mod Irak. 'Vi skulle have invaderet Mexico i stedet!' sagde han under en tale til meningsfæller.

I en skriftlig erklæring fra juli 2015 hedder det:

'Den mexicanske regering tvinger mange af dens mest uønskede personer til at tage til USA. Det er i mange tilfælde kriminelle, narkotikahandlere, voldtægtsmænd osv.' Narkotika og farlige sygdomme skyller ind over grænsen fra Mexico:

'USA er blevet en losseplads for Mexico og faktisk for mange andre dele af verden'.

Ifølge Trump 'udnyttes USA' af Mexico og den mexicanske regering med dårlige

En mand og en mur til at dele et kontinent

Donald Trump i San Miguel de Allende, Mexico

Af Klaus Riis

handelsaftaler.

De er 'ikke vores venner':

'Den mexicanske regering vil have en åben grænse, så længe det er en ENS-RETTET åben grænse ind i USA. Ikke bare slår de os ihjel på grænsen, men de slår os ihjel med handel ... og landet Mexico scorer milliarder af dollars på det.'

Samtidig bedyrer han sin respekt for de 'legale' mexicanske immigranter. Det er de 'illegale', han går efter. USA definerer hvem der er legal og hvem der er illegal efter de skiftende arbejdskraftsbehov.

I 1821 løsrev Mexico sig fra et tre hundrede år langt spansk herredømme. I 1848 havde landet mistet 55 % af sit territorium til USA, beseglet ved den amerikanske invasionskrig mod Mexico 1846-48. Her annekteredes de nuværende amerikanske stater Texas, Arizona, New Mexico, Colorado, Utah og Californien.

Krigen delte kontinentet og skabte et varigt modsætningsforhold mellem de to lande. Den hvide amerikanske racisme og overlegenhedsfølelse i forhold til Mexico blev ikke mindst opdyrket og udviklet i den forbindelse. Trump viderefører med andre ord en lang reaktionær tradition, når han vil bygge en grænsemur og søger 'argumenter' for det.

Historisk har USA været et kostbart nabo-skab for Mexico. For den imperialistiske verdensmagt har Mexico været en del af dens systematisk underudviklede baggård – med billig ufaglært arbejdskraft, billige varer og smukke feriemål, transitland for den gigantiske amerikanske narkoindustri. Og en opdeling i legale og illegale indvandrere i USA, som arbejdsgiverne kunne vælge og vrage mellem til fabriker og som rengørings- og tjenestefolk. De sidste helt uden rettigheder og under konstant trussel om deportation.

Mexico har haft en betydelig økonomisk

fremgang de senere år. En del af den også i kraft af globaliseringspolitikken, hvor virksomheder i de imperialistiske lande med dyrere arbejdskraft er udflyttet til lavtlønslande. Det er blandt andet det, der får Trump til at snakke om 'udnyttelse' af USA.

I San Miguel de Allende fik bystyret nok af Trumps udfald mod Mexico og mexicanere. I september 2016 besluttede det at gøre præsidentkandidat Donald Trump til 'Persona Non Grata' – uønsket og uvelkommen. Det skete efter hans besøg hos præsident Enrique Peña Nieto i slutningen af august, der udløste stor harme og voldsomme protester over det meste af landet.

SMA's Borgmester Ricardo Villareal kritiserede Peña Nieto for *'at åbne døren til vores land for en person, som fornærmer mexicanere, som han kalder kriminelle og voldtægtsmænd. I kraft af den kendsgerning, at den mexicanske uafhængighed blev født i denne by, må vi igen være et eksempel for nationen. Vi må være modige, og dette mod må få os til at lukke vores døre for den republikanske præsidentkandidat.'*

Det samlede bystyre sluttede op, og byens beslutning gik det amerikanske kontinent rundt, i al fald den spansktalende del.

Días de los Muertos – De dodes dage – i slutningen af oktober/begyndelsen af november markeres hvert år stort i San Miguel. Parader, masser af højtid og fest, og mængder af 'events'. En af dem stod den amerikanske fotograf Spencer Tunick for. Han er verdensberømt for sine nøgenopstillinger.

På en bakke i udkanten af San Miguel organiserede han sit værk 'Inversion' – en opstilling af nøgne figurer med hovedet ned, som omvendte elfenbensbrikker i et nyt og ukendt spil.

– Trump vender op og ned på vores bevidsthed ... Jeg synes vi lever i en barsk og grumset verden lige nu ... hvor tingene vendes på hovedet, sagde Tunick.

Men midt i november kunne Fox News meddele, at beslutningen om at gøre Donald Trump – nu nyvalgt som næste amerikanske præsident – til 'Persona Non Grata' i San Miguel var ophævet.

Byrådsresolutionen er trukket tilbage, erklærede borgermester Villareal:

– Vi har lyttet og hørt, hvad han har sagt de seneste dage, og det virker som om hans retorik er blevet langt mindre radikal. Vi håber for USA's og Mexicos skyld, at det er tilfældet.

Borgmesteren indbød folgelig Trump til at besøge byen.

Det betyder ikke at modstanden mod Trump er formindsket. I Mexicos tilfælde er den yderst konkret og vil blusse kraftigt op, hvis han insisterer på at bygge muren, lade mexicanerne betale eller indfører nogle af de andre skridt mod almindelige folk, som han pønser på. Den 20. januar, når Trump indsættes, vil folk i San Miguel holde en tavs demonstration i Jardin.

Den mexicanske regering har godt nok erklæret, at den under ingen omstændigheder vil betale for den planlagte mur. Men Peña Nieto har åbnet for forhandlinger omkring handelsaftalerne, og om mange andre ting, og mexicanerne er utrygge.

Trump har erklæret at han vil skrotte NAFTA-aftalen, som hverken har været

til fordel for mexicanske eller amerikanske arbejdere. Eller simpelthen opbygge en toldmur som en protektionistisk foranstaltning mod billigere mexicanske produkter.

Trump har truet med at blokere for at mexicanere, der arbejder i USA, sender penge ud af landet til Mexico. De giver en indsprøjtning på 25 milliarder dollars årligt til den mexicanske økonomi. Han vil også dumpe millioner af illegale immigranter ved den mexicanske grænse.

Han får imidlertid svært ved at finde flere end Obama-administrationen har sendt ud. Hvert år har den i gennemsnit deporteret 175.000 mexicanere fra USA.

Peña Nieto har som præsident gennemført en lang række nyliberale reformer, herunder privatisering af olie og energi, telekommunikation og undervisningen – og er også af den grund dybt upopulær i store dele af befolkningen. De har været en gevinst for kapitalejerne, men til skade for arbejderne og de sociale velfærdsydelser.

Nu advares USA om at protektionistiske skridt kan føre til renationalisering af de privatiserede industrier. I 2018 skal der være præsidentvalg i Mexico – og det er blandt andet en sådan politik, Peña Nietos vigtigste modkandidat fra venstrefløjs-partiet PRD står for.

Trump som præsident har fået talrige modsætninger og konflikter til at blusse op. Ofte mellem forskellige kapitalistiske fraktioner. De tilspidses og kan eksplodere i mange retninger. Udfaldet og fremtiden er mere uvis end længe. Det er en tid hvor alle bliver berørt – som i San Miguel de Allende, Mexico. Men også hvor det er vigtigt at undgå at blive spændt for den ene eller anden vogn. I USA, Mexico eller Danmark.

Se flere billeder og links på kpnet.dk

Aleppo igen under den syriske regerings kontrol – USA og Vesten har tabt slaget

*Tema: Efter Aleppo:
hvorhen Syrien? Hvorhen
fredskamp?*

*Med slaget om Aleppo
og regeringshærens sejr
står kampen om Syrien
ved et vendepunkt. Der er
skabt en mulighed for fred
– og krigsmodstanden og
fredsbevægelsen må slutte
op om den mulighed.*

Den syriske regeringshær har kontrol med alle dele af byen, alle kamphandlinger er indstillet, og der er indgået en aftale med de sidste oprørere om at forlade den. Det er et stort nederlag for USA, NATO og Danmark i Syrien.

I adskillige år har Syriens største by Aleppo med fem millioner indbyggere været en delt by – med en østlig del på islamistiske oprørers hænder og den vestlige fortsat under den syriske regerings og Assads kontrol.

Kampen om Aleppo har stået på siden 2012. Den sluttede den 13. december 2016 med regeringsstyrkernes tilbagebring af de sidste små enklaver i den østlige del efter et intensivt slag over nogle uger.

De vestlige medier har stået i kø for at udbrede rystende beretninger om 'massakren i Aleppo', henrettelser af civile, begået af regeringsstyrkerne, og bombardementer mod hospitaler og andre civile mål af syriske og russiske fly.

En stor amerikansk iscenesat kampagne for 'Save Aleppo' har været organiseret i ugevis – ikke mindst på de sociale medier, med blandt andet de såkaldte White Helmets, De Hvide Hjelme, som helte og de syriske soldater som skurkene.

Der er gjort stadig mere desperate forsøg fra USA's og Vestens side på at stoppe den syriske regeringshærs fremmarch og etableret en 'våbenhvile', før

hele byen var på dens hænder.

Men Assad og hans allierede har slutført deres offensiv, og det ser ud som en langt mindre dramatisk afslutning end de skræmmebilleder, de vestlige medier har pisket op.

Den syriske regering og Rusland har meddelt, at kamphandlingerne nu er indstillet, og at der er truffet en aftale med de sidste oprørere om, at de kan forlade byen, og samtidig at tilbageværende civile kan modtage humanitær assistance og eventuelt blive evakueret. Dette er bekræftet af de amerikansk-støttede oprørere.

At Aleppo er tabt for Vestens 'oprørere', er et stort nederlag for USA og Vesten og en stor sejr for Assad-styret og Rusland.

Det er også et stort nederlag for Islamisk Stat, som har mistet mange af deres støttepunkter i Syrien, på trods af at de tilsyneladende i den sidste fase af slaget om Aleppo har genindtaget oldtidsbyen Palmyra.

Afgørelsen på slaget om Aleppo er et vendepunkt i konflikten i Syrien, vurderer mange. Obamas Syrienspolitik om at støtte såkaldt 'vestligt orienterede' oprørere, men bekæmpe Islamisk Stat er slået fejl.

Det er denne kendsgerning, som søges skjult under en øredøvende propaganda om Assads 'krigsforbrydelser'. USA er inde i et præsidentskifte. Hvad Donald Trump og hans regering af militærfolk og milliardærer vil gøre med hensyn til Syrien, er endnu uvist. Til gengæld har han til den israelske premierminister

Netanyahus udelte tilfredshed erklæret, at han vil støtte, at Jerusalem bliver Israels hovedstad, i skærende modstrid med internationale aftaler og FN's resolutioner.

Danmark har støttet USA's og Obamas fejlslagne politik hele vejen igennem. Nederlaget i Aleppo er også det officielle Danmarks nederlag. Mellempolitisk Samvirke har et stykke tid planlagt 'humanitære' fakkeltog forskellige steder i landet i eftermiddag for at 'frelse Aleppo'. Begivenhederne er allerede løbet fra dem.

Slaget om Aleppo betyder ikke, at krigen om Syrien er slut, eller at der er sat en stopper for den udenlandske indblanding. Den danske regering vil også være parat til at følge den næste amerikanske præsident i tykt og tyndt.

Erdogan og NATO-landet Tyrkiet er rykket ind med sit militær og har besat områder i den nordlige del af Syrien, der grænser op til de kurdiske områder, der kontrolleres af YPG-militserne. Erdogans krig mod kurderne foregår både i Tyrkiet selv, i Irak og i Syrien.

Og Islamisk Stat og det islamistiske oprør er ikke nedkæmpet endnu.

Krigen i Syrien vil fortsætte – med alle de tragiske konsekvenser, der er set gennem de sidste fem år. Men slaget om Aleppo og Assad-regimets sejr betyder også, at en mere permanent fredsordning for Syrien og en politisk aftale mellem Assad og andre politiske og demokratiske kræfter om landets fremtid kan være rykket meget nærmere.

Folketinget, Enhedslisten og Hizb ut-Tahrir støtter en fortsat væbnet kamp mod Assad-regimet

Af Stop Terrorkrigen – Ud af NATO

De syriske regeringsstyrkers indtagelse af de oprørskontrollerede dele af Aleppo har åbnet for en evakuering af sårede fra byen og frit lejde for oprørssoldater. De påståede massakrer på civile viste sig at være propagandaopspind. Den syriske regering er gået i gang med en plan for genopbygning af den ødelagte østlige del af byen, som islamistiske oprørere siden 2012 har holdt som gidsel i deres kamp for at vælte Assad-regimet.

Regeringshærens sejr og nederlaget i Aleppo for de vestligt og tyrkisk støttede oprøre, der også bakkes op af Saudi-Arabien og de islamistiske Golf-stater, har udløst et ramaskrig i den vestlige presse.

I Danmark drøftede folketetinget under den afsluttende finanslovdebate den 15. december økonomisk bistand til de trængte oprørere, så de kan fortsætte kampen mod Assad. Det vedtog en reaktionær finanslov med mere oprustning og krig og vil fortsætte drøftelserne om op til en halv milliard i såkaldt humanitær bistand til Syrien – dvs. til fortsat vestlig indblanding mod Assad-regimet, der yderligere vil trække den blodige krig i langdrag.

Der er nu brug for det modsatte: en forhandlet politisk løsning mellem de forskellige politiske kræfter i Syrien.

Enhedslisten: 'Pro-demokratiske' oprørere skal bevæbnes

Enhedslisten vil bevæbne, hvad partiet kalder 'pro-demokratiske oprørere'. Udenrigsordfører Nikolaj Villumsen erklærer:

– Situationen er lige nu katastrofal i Aleppo, og jeg er meget bekymret for, at den humanitære krise vil sprede sig til andre oprørskontrollerede områder i Syrien. Hvis Assads og Putins strategi om at bruge krigsforbrydelser som et

redskab til sejr fortsættes, så vil millioner af civile stå over for en katastrofe.

– Jeg vil opfordre udenrigsministeren til at sikre, at de pro-demokratiske oprørere bevæbnes, så de kan forsvare civilbefolkningen. De skal have hjælp til selvhjælp, så vi undgår nye massakrer i andre dele af Syrien.

– Der er ingen tvivl om, at det, der foregår lige nu i Aleppo, er krigsforbrydelser. Derfor er der behov for, at de ansvarlige stilles til ansvar, også hvis de hedder Assad og Putin.

Hvem disse 'pro-demokratiske oprørere' egentlig er, forklarer Nikolaj Villumsen ikke. Heller ikke hvordan der skal skelnes mellem disse og IS, der fortsat slås som en stærk militær kraft mod regeringsstyrkerne.

Tema: Efter Aleppo: hvorhen Syrien?

Hizb ut-Tahrir protesterer – mod Tyrkiets 'enorme svigt'

Den fundamentalistiske islamistiske organisation Hizb ut-Tahrir sørger også over tabet af Aleppo. I Danmark har den indkaldt til demonstration fredag den 16. december ved den tyrkiske ambassade i Hellerup.

De udtaler på deres flyer:

"Mænd, kvinder og børn massakreres i det sønderbombede Aleppo, for øjnene af hele verden. Aleppos heltemodige og standhaftige muslimer bliver druknet i deres eget blod, fordi de nægter at opgive deres velsignede revolution.

De nægter at bukke under for terrorregimet i Syrien, USA's 'politiske løsninger' samt de arabiske, tyrkiske og iranske regenters historiske forræderi ...

Erdogans løgnagtige tunge har råbt

højt om ikke at tillade massakrer, mens hans hænder kvæler Aleppo til døden og overlader dens folk til ubeskrivelige forbrydelser.

Er du på de uskyldige og heltene i Aleppos side? Kom til protest og tag det rette standpunkt over for det tyrkiske regimes enorme svigt!"

Ubesvarede spørgsmål til Enhedslisten

Siden 2012 har der i forhold til Syrien eksisteret et sådant aparte makkerskab mellem Enhedslisten og Hizb ut-Tahrir, der begge støtter 'oprørerne i Aleppo' og deres væbnede kamp mod den syriske regering. Den ene støtter de 'pro-demokratiske' oprørere, den anden 'Aleppos heltemodige og standhaftige muslimer'.

Antikrigsinitiativet Stop Terrorkrigen gjorde dengang opmærksom på dette bizarre forhold, efter at alle folketingets partier minus Dansk Folkeparti, men Enhedslisten indbefattet, havde tilsluttet sig det suspekter imperialistiske initiativ, der kaldtes 'Syriens Venner', hvis formål var at vælte Assad.

'Syriens Venner' er stadig med i den ene eller anden form. Tyrkiet, som har invaderet en del af Syrien militært, samt USA, Vesten og diverse reaktionære arabiske regimer støtter stadig deres egne 'oprørere', som konsekvent har afvist en politisk løsning. De holder krigen og ødelæggelserne kørende – og det officielle Danmark er med.

Dengang i 2012 stillede Stop Terrorkrigen følgende spørgsmål til Enhedslisten:

"Hvordan kan I afvise, at 'Syriens Venner' er et instrument for den samme imperialistiske koalition, som har gennemført en hele stribe krige i Mellemøsten og Afghanistan og forbereder krig mod Syrien og Iran? Hvordan kan I stille jer på samme side som både de store imperialistmagter og fundamen-

talistiske regimer som Saudi-Arabien, Qatar, Bahrain – og sekteriske bevægelser som Hizb ut-Tahrir og islamistiske terrorgrupper?

Hvordan tjener jeres position fredens og fredsbevægelsens sag?"

Disse spørgsmål til Enhedslisten er ikke mindre relevante mere end fire år og et halvt ødelagt Syrien senere.

Det bizarre makkerskab mellem de forskellige fjender af den legitime syriske regering er fortsat gennem årene. Enhedslisten har ikke ændret på sin

pro-imperialistiske krigspolitik, der fremsættes under en humanitær maske, men som har betydet enorme lidelser for den syriske befolkning og som truer med at forlænge dem.

Disse spørgsmål til Enhedslisten kunne tilføjes i dag:

Hvad med at bekæmpe al udenlandsk imperialistisk og reaktionær indblanding i Syrien og bidrage til, at der etableres en politisk aftale mellem Assad-regimet og 'de pro-demokratiske oprørere'? Hvad med at undlade at vil-

le bruge danske skatteborgerpenge på at forlænge en barbarisk krig, som har holdt civilbefolkningen i Aleppo som gidsler, og stadig holder den som gidsler i andre oprørskontrollerede byer? Hvad med at alliere jer med krigsmodstanden og fredens progressive kræfter?

Hvis krigsmodstanden i Danmark følger Enhedslistens kurs, vil den blive en brik i imperialismens, reaktionens og fundamentalismens spil.

15. december 2016

Hvad nu? Den danske krigsmodstand og befrielsen af Aleppo

Af Kommunistisk Politik

Der er blevet helt stille i de danske og vestlige medier om den syriske storby Aleppo, hvor oprørsgrupper mod Assad-regimet i den østlige del midt i december blev fordrevet efter en storstilet offensiv fra den syriske hær. Men nu er sandheden om det oprørskontrollerede Øst-Aleppo ved at komme frem – og de progressive politiske kræfter og freds kræfterne må forholde sig til det og den ny situation, der åbner mulighed for, at der kan etableres fred i hele landet.

For de vestlige medier gik Aleppo 'tabt'. De afspejler USA's og Vestens politik over for Syrien, der har støttet 'oprøret' mod Assad med våben og mandskab. For indbyggerne blev Aleppo befriet for de islamistiske terrorgrupper, der holdt befolkningen som gidsler gennem de seneste fire år.

Kampen om Øst-Aleppo stod på i månedsvis. I Vesten blev der under parolen 'Save Aleppo' fremmanet et skræmmebillede af den syriske hær og Assad-regimet. Aleppo og byens indbyggere var ved at blive massakreret. Tusinder af mænd, kvinder og børn ville blive dræbt.

Der blev også skabt heltehistorier: De Hvide Hjelme, f.eks., der trodsede alle farer og reddede titusinder af mennesker. De blev indstillet til Nobels Fredspris. Den danske stat donerede millioner. Hollywood nåede lige ver-

denspremier på en film om dem, før de forsvandt som dug for solen sammen med terrorgrupperne fra det befrieede Aleppo.

I de sidste måneder og dage før befrielsen af Aleppo blev der organiseret omfattende demonstrationer mange steder i verden for at 'frelse Aleppo'. De slog på nødvendigheden af en humanitær indsats for de tilbageblevne civile i Øst-Aleppo.

Tema: Efter Aleppo: hvorhen Syrien?

De krigsførende politiske partier i Danmark støttede kampagnen og De Hvide Hjelme. Mellemfolkeligt Samvirke blev demonstrationsarrangør. Red Barnet, Danmission og mange andre organisationer med ædle humanitære formål var overordentlig aktive. Der blev demonstreret en hel række steder.

Men Øst-Aleppo kom under den syriske hærs kontrol, og 'oprørerne' blev transporteret ud. Der kom ingen massakrer. Våbnene tav. De sårede blev evakueret, og de civile, der var holdt tilbage af oprørerne, kunne forlade byen. De fleste tog til den regeringskontrollerede del af byen. Oprørerne og deres familier blev transporteret til

et andet oprørskontrolleret område i Syrien. De blev ikke nedslagtet.

For første gang i fire år kunne realiteterne beskues. Øst-Aleppo var et militært centrum for oprøret, fyldt med våben og sprængstoffer, som de islamistiske oprørsgrupper måtte efterlade – nok til at holde krigen kørende i årevis. Der var spor efter NATO-militær og andre agenter, der havde støttet det udenlandsk finansierede oprør.

Uafhængige øjenvidner, der ikke kan beskyldes for at være pro-Assad eller pro-russiske propagandister, kunne bevidne, at folk i Øst-Aleppo så det som en befrielse. Øst-Aleppo under terrorgruppernes kontrol havde været et helvede, en koncentrationslejr, hvor beboerne brugtes som levende skjold.

Den danske fredsforsker Jan Øberg har lavet beretninger og fotos fra det befrieede Aleppo på sin blog.

Den norske Syrienskender Eva Thomassen, som aktivt er gået ind for, at de umenneskelige vestlige sanktioner mod Syrien ophæves, har skrevet en stærk beretning om det humanitære bedrag, som er foregået, og hvordan de humanitære organisationer har været redskabet i Vestens uerklærede krig mod Assad-regimet gennem støtten til de islamistiske oprørsgrupper.

Hvad Eva Thomassen skriver om de norske organisationer, gælder i lige grad for de danske.

En række pacifistiske fredsorganisationer sluttede sig også til den bedrageriske USA-styrede Save Aleppo-kampagne og forsøgte at give indtryk af, at krigsmodstanden og fredsbevægelsen stod bag den.

Enhedslisten mobiliserede kraftigt til demonstrationerne – også efter Aleppo var befriet – og erklærede, at partiet ikke vil forholde sig tavs. Udenrigsordføreren Nikolaj Villumsen opfordrede til at 'bevæbne de pro-demokratiske oprørere' og dermed forlænge kampene.

Nu har tavsheden slået også Enhedslisten og mange andre kræfter, der stod side om side med de islamistiske terrorgrupper og USA i Save Aleppo-kampagnen. For deres kampagne og politik var bygget på løgne og luftkasteller.

'Oprøret mod Assad' er støttet og finansieret af USA, NATO-lande, EU og de mest reaktionære arabiske regimer. Det står i dag afklædt.

'Save Aleppo' og den 'humanitære' støtte til oprøret mod Assad-regimet har ikke bare understøttet de vestlige magthavere i Syrien. Den har også skabt stor forvirring og splittelse i krigsmodstanden og i fredsbevægelsen. Alle, der har støttet denne hykleriske kampagne, bør se selvkritisk på det – og lægge politiken om.

For krigsmodstanden og fredskræfterne kan en fremadrettet platform for solidaritet med folkene i Syrien udtrykkes i følgende punkter:

– Drop støtten til den fortsatte væbnede kamp mod Assad-regimet fra de islamistiske terrorgrupper og de såkaldt 'demokratiske oprørere'. De sidstnævnte findes ikke som organiseret politisk kraft.

– Støt våbenhvilen, og støt den fredsproces, som er sat i gang efter Aleppos

befrielse med henblik på at få etableret fred i hele Syrien – og som kan betyde en mere stabil og varig politisk orden. Afslør de vestlige mediers bedrageriske fremstillinger.

– Kræv, at alle udenlandske magter stopper al indblanding og trækker deres militær og militærfolk ud af Syrien. Tyrkiet skal opgive besættelsen af syrisk jord. Planen om opdeling af Syrien skal droppes.

– Forlang, at kurdernes rettigheder i Syrien og i de kurdiske områder i nabolandene sikres. Den islamistiske terrorgruppe IS skal forsvinde.

Dette er en platform til støtte for en ny fredsproces, for et stop for ødelæggelserne og for muligheden af genopbygning af de krigshærgede områder – og for et stop for flygtningestrømmene med mulighed for tilbagevenden for mange.

Det er et grundlag, som krigsmodstanden og fredskræfterne i Danmark kan udvikle sig og styrkes med.

Koncentrationslejren Øst-Aleppo og humanisterne

Hvordan kan det være, at Jan Egeland og andre sagde, at der ikke kom mad ind i Øst-Aleppo, når der kom tonsvis af våben ind?

Nogen må stilles til ansvar. Mange må stilles til ansvar, skriver norske Eva Thomassen i dette indlæg.

Udenrigsminister Børge Brende måtte med bedrøvet stemme i dag (30. december) på et direkte spørgsmål i Politisk kvarter på NRK, erkende, at præsident al-Assad er Syriens præsident. Tavse sad AP's Anniken Huitfeldt og SV's Vegar Solhjell og nikkede mod mikrofonen. ['Arbeiderpartiet' er socialdemokraterne, SV svarer til SF, red.]. Hvorfor var de så melankolske? De har støttet en krig, de har tabt. De har i seks år lagt ryg til beskyldninger mod en lovligt valgt præsident i en suveræn stat for at få ham styrtet. Beskyldninger, som ikke har rod i virkeligheden. Operation *fredelige demonstrationer* mod en diktator nåede ikke helt i mål.

Revolusjon!

Men de er ikke de eneste, som er kede af det i dag. Vi har NRK's Falkenberg Mikkelsen, som siger, at "Aleppos 'fald' er det største tab for oppositionsbevægelsen i Syrien". Gengangere som Cecilie Hellestveit, Kai Kverne og andre er spæde i stemmen både skriftligt og mundtligt. De har begge fået nye job og vil ikke have operation *fredelige demonstrationer* hæftet på sig. Kverne har fået arbejde som 'Syrien-ekspert' i Landinfo. De skal være neutrale for at få visum til de lande, de er blevet tildelt for at komme med fakta fra.

Humanitære organisationer forholder sig nu helt musestille. Nu da civilbefolkningen i Øst-Aleppo er befriet og trænger til humanitær bistand, er hverken Norsk Folkehjelp, Flyktninghjelpen, Redd Barna eller Norwac at se. De

Eva Thomassen er Syrien-kender og har besøgt landet flere gange, også under interventionskrigen. Hun har været en aktiv promotor for, at de umenneskelige sanktioner mod Syrien må ophæves.

har slået følgeskab med de grønne busser til Idlib, hvor bl.a. Al-Nusra blev fragtet til. Jvf. deres hjemmesider.

Egeland's civilbefolkning forsvandt i dampen fra ludfisken [norsk nytårsmad, red.].

Mediernes 'massakre' med kilder som Al-Nusra og USA's FN-ambassadør Power gav terrorgrupperne i Øst-Aleppo nyt mod. Herhjemme var Lysbakken fra SV i ikke tvivl om, om Rusland burde "skamme sig". Reklamefirmaer blev brugt som ophidsere ved at lave store kampagner på nettet, på gaden, på TV, i aviser, på humanitære organisations hjemmesider, propaganda-film fra De Hvide Hjelme: # Aleppo brænder, # Aleppo Holocaust, # Aleppo massakren osv. Sorte bogstaver på rød baggrund. Vidner var alt fra humanitære organisationers lokale civilsamfundsgrupper i Øst-Aleppo til Brende og den eksterne opposition i Nationalkoalitionen, som Norge betragtede som 'det syriske folks legitime repræsentant' indtil dagens Politisk kvarter.

Jan Egelands rolle

Det virker, som om alle disse får deres informationer fra samme kilde, når de videreformidler til folket, med ansigter lagt i de i samme folder, at dette er "uacceptabelt". Assad "lader hundredtusinder sulte ihjel". Hvem er kilden til dette? Hvem får kontrollamperne til at blinke rødt? Hvem er sat på den opgave? Hvem har autoritet til at fremstå som troværdig? Det er den, som kan mane barnet frem i vore hjerter, en som har et humanistisk ry. FN har givet Jan Egeland opgaven.

Øst-Aleppo har været belejret af Al-Nusra og andre terrorgrupper siden 2012. Hvorfor dette hysteri nu?

Da jeg sidst var i Syrien i september til møde hos Stor-muftien, fortalte han, at han altid spurgte folk fra FN og andre 'humanister', når de ønskede et møde med ham, om hvad de fik i løn. Han kunne fortælle, at af fire milliarder dollar, som FN havde bevilget 'til Syrien', gik en milliard til Syrien. FN's de Mistura havde en løn på \$ 25.000 om ugen (!). Hvad Egeland får i løn, ser ud til at være nok til, at al moral ligger i lønningsposen ...

Egeland har fra 2012 'lovet', at Assad aldrig mere skulle komme til at holde en nytårstale. Da den ene nytårstale

efter den anden blev holdt, måtte Egeland skrue op for Assads barbari over for civilbefolkningen. Han havde ikke set værre udsultning og gasning siden Middelalderen. Men det var ikke nok at henvise til tidligere tider, her måtte der handling til. Vi skal jo omstyre Assad, vi skal jo ødelægge Syrien. Egeland kom med et trick, som næsten virkede, men nogle kendte hans løgne. Han havde brugt dem før. Egeland skruede op for antallet af civile i Øst-Aleppo. Hundredtusinder stod i fare for at dø, blive udsultet, blive bombet, blive dræbt. Hundredtusinder blev holdt indespærret i lommer i Øst-Aleppo. Døde børn og kvinder lå spredt rundtomkring. Han sagde, han havde kilometerlange kolonner med nødhjælp, som ikke kunne komme ind i Øst-Aleppo. Rusland og Syrien forhindrede ham. Så kom shiamilitser og Hizbollah på Egelands rolleliste. Hele det værste udskud, som findes på kloden, stod i vejen for Egelands mad.

Tema: Efter Aleppo: hvorhen Syrien?

Egelands løgne skulle bruges til at forhindre, at Aleppo blev befriet, Aleppo måtte ikke 'falde'. Egelands makker de Mistura foreslog, at Øst-Aleppo skulle være en selvstændig by. EU foreslog, at hvis Al-Qaida fik noget af Syrien, kunne Assad få penge til at bygge landet op. Egeland foreslog, at der måtte en ugelang våbenhvile til for at få nødhjælp ind, som i virkeligheden betød at få flere våben og flere terrorister ind.

Syrien oprettede imidlertid humanitære korridorer, hvor civile kunne forlade Øst-Aleppo, hvor syriske oprørere kunne overgive sig, nedlægge deres våben og få amnesti, og terrorister, som ville forlade Aleppo med våben, havde deres egne korridorer. Humanitær hjælp kunne komme ind, men Egeland ville have våbenhvile.

Kerry blev for 100. gang bedt om at skelne mellem 'moderate' terrorister og 'ægte' terrorister. Det gjorde han ikke.

Så bestemte Syrien sig. Aleppo skulle befries. Ved hjælp fra Rusland,

Iran og Hizbollah gik soldater fra hus til hus, fra gade til gade for at stoppe de hen imod titusinder terrorister, som befandt sig i Øst-Aleppo. Endelig blev der gennem forhandlinger mellem den syriske hær og terrorgrupperne givet mulighed for at evakuere fra Aleppo til Idlib. I de berømte grønne busser. Den hårde kerne brød aftalerne, busser blev brændt af og chauffører dræbt. Endelig blev hele Øst-Aleppo befriet.

De mennesker, som kom ud fra bydelen, så ud, som om de deltog i en film fra en koncentrationslejr. Civilbefolkningen modtog hjælp fra Syriens Røde Halvmåne og Internationalt Røde Kors samt Rusland. Men hvor var Egelands mad, hvor var Norsk Folkehjælp, Norwac, Flyktningehjælpen, Redd Barna? Hvor var de lokale civilsamfundsgrupper, som disse NGO'er brugte, fordi det var så farligt at opholde sig i Øst-Aleppo? Hvor var De Hvide Hjelme, som var blevet nomineret til Nobels Fredspris og havde et budget på 100 millioner dollar? Væk.

Da civilbefolkningen blev spurgt om disse NGO'er, og ikke mindst De Hvide Hjelme, havde de ikke set dem.

Civilbefolkningen blev reddet, byen befriet, terrorister og humanitære organisationer forsvandt som dug fra solen, og folk i Aleppo jublede i gaderne.

Massegrave og våbendepoter

Nu skulle Øst-Aleppo renses. Hvilke efterladenskaber blev fundet? For anstændige mennesker med moral er det næsten ikke til at fatte de fund, der blev gjort. Der blev fundet massegrave med kroppe, som var mishandlet, hvor kropsdele manglede, der blev fundet 100 syriske soldater, som var blevet dræbt, og hvor hovederne var blevet skåret af i forbindelse med evakueringen af Al-Nusra-terrorister. Børn og kvinder var massakreret af Al-Nusra. Der blev fundet en mængde våbendepoter med tonsvis af våben. Våben for milliarder af dollar, nok til at holde krigen i gang i flere år. På skoler blev der fundet kemisk udstyr til at producere kemiske våben, gasmasker, udstyr med stempler fra NATO, som skulle

bruges af terroristerne til beskyttelse, når de skulle udføre gasangreb mod civile. 'De sidste sygehuse og skoler' var hverken sygehuse eller skoler. Det var depoter for våben, mad, medicin og snigskytter.

Det mest graverende, og det som burde bekymre Egelands humanistiske sindelag, er de store mad- og medicinlagre, som blev fundet i Al-Nusras besiddelse. Til deres og deres familiers disposition. Civile fik ikke glæde af denne mad eller medicin. Vidste Egeland det? Siden han var klar over det, når der 'ikke var mad' i Øst-Aleppo, så burde han også vide, når der var mad der? Hvem levere han maden til? Vidste han, at våben kom ind i Øst-Aleppo kamufleret som mad?

Der blev gjort et stort fund under jorden i Øst-Aleppo. 14 udenlandske efterretningsagenter og militære officerer blev fundet i en bunker. De var fra Israel, USA, Tyrkiet, Saudi-Arabien, Qatar, Jordan og Marokko. Deres navne blev læst op af Syriens FN-ambassadør Al-Jaafari i FN. Det ser ud til, at alle vestlige medier havde taget fri den dag. Ingen mainstream-medier har kommenteret dette fund.

Der er en række spørgsmål, man bør stille til alle disse aktører, som har hældt penge og goodwill ud til operation *Fredelige demonstrationer*. Hvem havde kendskab til det? Hvem har aktivt deltaget i det? Hvem købte våbnene? Hvordan kom de ind i Syrien? Hvordan kunne det være, at Egeland og andre sagde, at der ikke kom mad ind i Øst-Aleppo, når der kom tonsvis af våben ind? Kom våbnene ind kamufleret som mad? Vidste de humanitære hjælpeorganisationer, hvad der foregik i Øst-Aleppo? Vidste deres lokale 'hjælper' det? Det vidste de. Det var ikke muligt at foretage sig noget som helst uden samarbejde med Al-Nusra. Al nødhjælp gik til depoter, som Al-Nusra disponerede over. Hvorfor mangedoblede Egeland antallet af indbyggere i Øst-Aleppo i forhold til det faktiske tal? Hvorfor ville han have så lange våbenhviler? Hvorfor kom han aldrig med den konvoj, han sagde, han havde stående? Var der også våben i

den? Nogle har vidst, hvad der foregik i koncentrationslejren Øst-Aleppo.

Har ingen ulejlignet sig, fordi de støtter 'oppositionen' og lægger skylden på Assad for disse terrorgrupper? Har operation *Fredelige demonstrationer* givet fuldmagt til at kaste milliarder af kroner ud til terrorgrupper?

Har man i fællesskab lavet en historie, som passer til fortællingen? Forfattere, eksperter, politikere, journalister, Egeland – alle er kede af det i dag, fordi Aleppo er 'faldet'. Det syriske folk jubler, fordi Aleppo er befriet.

Humanisten Egeland og sanktioneerne mod Syrien

Hvorfor har Egeland ikke en eneste gang i løbet af de seks år nævnt, at sanktioneerne, som vesten har påført Syrien, har taget livet af flere syrere end nogen krigshandlinger og har fået millioner til at flygte? Det kvæler Syriens økonomi. Det gør Syrien afhængigt af den politiserede humanitære hjælp, Egeland står for.

Selv sanktioneerne mod Syrien er forbi gået i stilhed. Det er de groveste sanktioner, noget land er blevet påført. De har ramt alle dele af det syriske samfund. Medicin og medicinsk udstyr med mere end 10% amerikansk indhold er forbudt at indføre. Læger får ikke reservedele til stetoskoper. Børn med kræft dør. Folk med kroniske sygdomme dør. Al kontakt med den syriske centralbank er blokeret. Man kan ikke sende penge til Syrien. Al flytrafik er boykottet. Man kan ikke sende varer til Syrien. Syrien kan ikke købe dele til opbygning af infrastrukturen. Man kan ikke tage dollars med sig ind i Syrien. Man kan ikke handle med dem. Syriske pund er intet værd, man kan ikke bruge kort, syrere kan ikke handle på nettet. Arbejdspladser er lukket. Folk har ingen penge. Oliehandelen er stoppet, der er fældet millioner af træer til brændsel. Folk flygter, de får ikke hjælp.

Hvordan kan det være, at vi aldrig hører om disse sanktioner? Hvor er humanisten Egeland? Svaret er lige så pinligt som Egelands ugeløn. De samme, som

ønsker Assad styrtet, er de samme, som har indført sanktioneerne. Vi har ført en økonomisk og humanitær krig mod det syriske folk i den tro, at det ville få folk til at vende sig mod Assad.

Humanitære organisationer har bevidst undgået sanktioneerne ved at smugle penge og varer ind fra Tyrkiet. De har samarbejdet med terrorgrupper, som har kontrol over grænsen til Syrien. Målet for 'hjælpen' er de oprørskontrollerede områder, hvor 10% af befolkningen bor. Ikke en øre er gået til den regeringskontrollerede del af Syrien, hvor 90% af befolkningen bor. Det er en bevidst politik, humanitære organisationer har fået milliarder af kroner til. Det har de fået carte blanche til. Tanken må have været, at ingen ville se krigsforbrydelserne. "Vi har sørget for nok våben, mad, medicin og penge i Øst-Aleppo, til at krigen kan fortsætte i flere år." Men vi må sørge for at genopbygge, der kan blive behov for mere ... for at nå målet for operation *Fredelige demonstrationer*.

Operation *Fredelige demonstrationer* er mislykkedes. Det syriske folk ville ikke have vestens lejermordere som ledere af deres land. Nu kommer øjenvidneskildringerne og fundene fra koncentrationslejren Øst-Aleppo.

Nogen må stilles til ansvar. Mange må stilles til ansvar. Vi bør kræve, at Norge betaler erstatning til Syrien. Vi bør kræve, at vores regering går af.

Jan Egeland er generalsekretær i Flyktninghjelpen, Norges største humanitære organisation.

Cecilie Hellestveit er forsker og har i januar 2017 udgivet en bog om Syrien.

Kai Kverme var på Institut for kulturstudier og orientalske sprog ved Universitetet i Oslo.

Audun Lysbakken er leder i Sosialistisk Venstreparti.

Staffan de Mistura er svensk-italiensk diplomat og meget mere.

Originaltekst:

<http://www.revolusjon.no/klassekamp/global-klassekamp/1899-konsentrasjonsleiren-ost-aleppo-og-humanistene/>

Præsident Erdogan og 'Gaverne fra Gud'

Af Ebbe Riis Klausen

Tale ved kulturfesten i solidaritet med de tyrkiske folk i Oktober Bogbutik, København, torsdag den 16. december 2016.

For et år siden citerede tyrkiske medier Erdogan for at fremhæve Tyskland under Adolf Hitler som et slående eksempel på et effektivt system med en udøvende præsident og afslørede dermed sin drøm om uindskrænket magt og at regere gennem såkaldte "Führerbe-fehl", som i Hitlertyskland havde status af egentlig lovgivning.

Det er jo rene ord for pengene. Et parti, ingen opposition, ingen kritik og en personlig urørlig førerstatus.

Her ligger en del af forklaringen på sagen mod embedsmanden Bilgin Ciftci, der kom for skade at sammenligne Erdogans ansigtsudtryk med Gollums fra Ringenes Herre. At fornærme præsidenten er en forbrydelse i Tyrkiet. Ciftci blev selvfølgelig fyret fra sit job allerede under retssagen.

Erdogan har læst på historien. Han har lært af nazisternes metoder og midler til at opnå den uindskrænkede magt. I hvert fald er han i fuld gang med at anvende samme metoder: gennem kaos, vold og uro at sætte al modstand skakmat.

Hitler kuppede sig til magten og kom ikke, som mange tror, til magten gennem et demokratisk valg. Hitler udnyttede sin stilling som nyudpeget rigskansler til at sætte forfatningen ud af kraft og regere efter Weimarrepublikkens forfatnings artikel 48, gennem nødlove for, som det hed, at genoprette den offentlige sikkerhed og orden i Det Tyske Rige.

Efter en razzia i kommunisternes hovedkvarter i Berlin meddelte politiet den 24. februar 1933, at man havde fundet våben og planer for en kommunistisk revolution. Den var dog alt for tyk, så der skulle en "Guds gave" til, nemlig den såkaldte Rigsdagsbrand

den 27. februar 1933. Hitler var klar og tøvede ikke. Samme nat arresteredes kommunistiske funktionærer og rigsdagsmedlemmer, og den socialdemokratiske presse og kommunistiske presse blev forbudt.

Morgen efter branden udstedte Hitler "verordnung des Reichspräsident zum Schutz von Volk und Stat", som satte de borgerlige rettigheder ud af kraft.

Diktaturstat Tyrkiet

Det var frihedsrettigheder såsom den personlige frihed, fri meningsytring, pressefrihed, forenings- og samlingsfrihed. Endvidere indførtes censur med breve, post, telegrammer og telefonsamtaler. Husundersøgelser, beslaglæggelser og indskrænkninger i den private ejendomsret blev tilladt ud over de rammer, som var fastsat i forfatningen.

Denne "nødforordning", der indlysende måtte være forberedt inden branden, blev et af de vigtigste grundlag for Hitlers magt. Og selvom nødloven var midlertidig, blev den aldrig sat ud af kraft. (Weimarforfatningen var i praksis ophørt med at eksistere).

Selvom historien jo ikke gentager sig, så burde advarslamperne for enhver demokrat blinke heftigt. For det er særdeles foruroligende, hvad der foregår i Tyrkiet for øjeblikket.

Erdogan har sat et angreb ind på alle demokratiske rettigheder i Tyrkiet og er ved at udvikle Tyrkiet til en diktaturstat. Han har udnyttet sin "Guds gave", det reaktionære forsøg på et militærkup i sommers, til at slå ned på alle hans politiske modstandere og ikke bare kupmagerne. Realiteten er, at han har oprettet et faktisk etparti- og enmandsstyre.

Den erklærede undtagelsestilstand gør det muligt for regeringen gennem nødretsforordninger at gennemføre administrative og politiske skridt uden nødvendigheden af en juridisk eller parlamentarisk godkendelse.

Titusinder af offentligt ansatte er blevet politisk fyret – militær- og politifolk, dommere, anklagere og tjenestemænd, akademikere og lærere. TV-stationer, pressebureauer, aviser og internetsider er blevet lukket. Antallet af fængslede journalister sætter rekord.

Ytringsfriheden er afskaffet. Parlamentet er sat ud af kraft.

Senest er parlamentsmedlemmer fra det demokratiske, pro-kurdiske og progressive parti HDP blevet fængslet, indbefattet dets formandskab. HDP har i protest indstillet sit arbejde i det tyrkiske parlament.

Angrebene er rettet mod hele befolkningen, både mod kurdere og ikke-kurdere. Al opposition bliver undertrykt, og progressive fængsles og tilbageholdes. Det er politistatsmetoder, og Tyrkiet vil være på vej mod et egentligt diktatur, hvis Erdogan ikke standses.

Med den seneste "Guds gave", bombeattentatet ved Besiktas' fodboldstadion her i weekenden, vil undertrykkelsen af alle demokrater og politiske modstandere yderligere intensiveres.

Den tyske pastor Martin Niemöller, der arresteredes af Gestapo i 1937 og sad i koncentrationslejr fra 1938 til 1945, har skrevet følgende lille digt:

Først kom de for at tage kommunisterne, men jeg protesterede ikke, jeg var jo ikke kommunist.

Da de kom for at arrestere fagforeningsmændene, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke fagforeningsmand.

Da de spærrede socialisterne inde, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke socialist.

Da de spærrede jøderne inde, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke jøde.

Da de kom efter mig, var der ikke flere tilbage til at protestere.

Jeg vil afslutte med at gentage nogle vigtige ord fra Freds- og Demokrati Komitéens demonstration i Århus den 13. november. Her sagde Tine Spang Olsen fra Arbejderpartiet Kommunisterne følgende om den holdning, vi som progressive mennesker bør have, når det gælder et land og en befolkning, der trues af fascisme og de ødelæggelser, reaktionære krige bringer med sig. Hun siger:

Som danskere må vi vise solidaritet med den tyrkiske befolkning, det er også vores ansvar. Det tyrkiske styre må isoleres internationalt, og den danske regering bør tage fuldt ud afstand fra Erdogans angreb på frihedsrettighederne og drage diplomatiske og politiske konsekvenser.

Det tyrkiske regime er på mange måder en vigtig medspiller for både NATO og USA, og som medlem af NATO accepterer Danmark Tyrkiets reaktionære og ekspansionistiske virksomhed i regionen og dets beskidte rolle i krigen i Syrien. Her har Tyrkiet støttet terrorgruppen Islamisk Stat, mens de gennemfører militære angreb på det kurdiske mindretal i Syrien og samtidig fører krig mod Assad-regimet.

Danske politikere er fulde af hykleri. Man fører krig i Syrien og ønsker at vælte den syriske regering, angiveligt fordi styret er udemokratisk. Men over for Erdogans diktatur-metoder kommer der ikke en klar og konsekvent fordømmelse.

Også EU samarbejder med Erdogan, når de køber det tyrkiske regime til at være stopklods mod de flygtningestrømme, deres egne krige har skabt. Herfra kommer der ingen konsekvent afstandtagen til diktaturmetoderne i Tyrkiet.

Udemokratisk lovgivning og en stigende anvendelse af politistatsmetoder er en tendens overalt i de kriseramte og krigsførende imperialistiske lande, ansporet af de herskende og af voksende højrekræfter.

Over hele Europa bliver der indført mere overvågning, og politiet rustes op parallelt med den militære oprustning. I Frankrig er der indført en langvarig undtagelsestilstand under dække af kamp mod terror. Man hylder ytringsfriheden, når det gælder at få reaktionære synspunkter bragt frem, men accepterer, når ytringsfriheden fjernes for det store flertal.

Vi må alle sige fra, når frihedsrettighederne angribes. Vi må sige nej til indførelsen af en diktaturstat og nej til politistatsmetoder, hvor folkevalgte politikere fængsles og parlamentet sættes ud af kraft.

Det er ikke mange år siden, at Tyrkiet slap ud af et militært diktatur. At vende tilbage til diktatur vil være helt uacceptabelt.

Det gælder i Tyrkiet som i alle andre lande, at kun fred og demokrati vil give fremskridt.

Ebbe Riis Klausen er redaktør af det antifascistiske tidsskrift Håndslag.

Tyrkiets Arbejderparti EMEP: Udtalelse efter terrorangrebet i Kayseri

De seneste angreb rettet mod de demokratiske kræfter får fortsat støtte fra regeringen!

Oven på angrebet i Besiktas-området i Istanbul blev landet endnu en gang ramt af en ny terrorhandling i byen Kayseri. (1) Dette var en bekræftelse på, hvordan landet er kastet ud i en kaotisk tilstand.

Under påskud af "bekæmpelse af terror" vil regeringen fremprovokere de forskellige befolkningsgrupper til at tage parti i konflikten. Det er åbenlyst,

at den kurs, regeringen har ført det sidste halvandet år over for det kurdiske folk og den aggressive udenrigspolitik, særligt i Syrien og i regionen i det hele taget, har gjort landet til et oplagt mål for blodige terrorangreb.

Frem for en kritisk tilgang til de forføjede politikker har præsident Erdogan og AKP-regeringen valgt at opfordre

folket til en såkaldt "national mobilisering" for at øge spændingen og understøtte deres reaktionære og krigeriske handlinger, både i landet og i regionen.

De angreb, der fandt sted mod vores parti EMEP, HDP (Folkets Demokratiske Parti), DİSK (Det Revolutionære Arbejderforbunds Konføderation) og CHP (Det Republikanske Folkeparti) Ungdom i Kayseri, og de øvrige angreb rettet mod HDP's bygninger i andre byer, er en reaktion som følge af den retorik, Erdogan konsekvent anvender.

Det nye koncept om ”national mobilisering” giver anledning til, at de aktionære og fascistiske kræfter går i aktion.

Parolen ”national mobilisering” danner grobund for, at regeringsvenlige kræfter begynder at anse sig selv som magthavende og dermed går til angreb mod alle de regeringskritiske kræfter.

Vi advarer regeringen mod denne kurs, der fører til øgede spændinger i befolkningen, og samtidig mod at bruge dette som et politisk argument for at bane vejen for et enmands-herredømme i landet.

Regeringens fremstilling af fagforeninger, freds- og demokratikræfter, kurdere og alevitter som ”terrorvenlige” er en yderst farlig og katastrofal politik for landet. Denne retorik, som regeringen insisterer på, vil føre til fjendtligheder blandt befolkningsgrupper, som

ellers har levet i harmoni.

De ”civile angreb”, der fandt sted i de andre byer i kølvandet på angrebet i Kayseri, er et resultat af den politik, regeringen fører, og hvis man ikke sætter en stopper for disse handlinger, vil der være forfærdelige konsekvenser, som regeringen vil bære ansvaret for.

Vi – Arbejderpartiet EMEP – vil opfordre regeringen til at tage afstand fra og

fordømme disse kriminelle handlinger, der er rettet mod de demokratiske kræfter. Alle, som har medvirket til disse handlinger, inklusive offentlige myndigheder, bør drages til ansvar.

Vi vil understrege, at intet kan stoppe os i vores kamp for solidaritet, retfærdighed, lighed og fred for alle befolkningsgrupper, uanset etnicitet og trosretning.

Arbejderpartiet EMEP
Hovedbestyrelsen

18. december 2016

(1) To eksplosioner om aftenen den 10. december 2016 i Besiktas-distriktet i Istanbul dræbte 46 mennesker og sårede 166 andre. 36 af de dræbte var politifolk. Terrorangrebet i Kayseri-provinsen fandt sted den 17. december 2016. En bilbombe dræbte 13 soldater i en bus og sårede 56.

Et program for kamp mod terrorisme

Af Arbeit-Zukunft

Udtalelse i den marxistisk-leninistiske avis Arbeit-Zukunft i anledning af terroreren i Berlin

Vores medfølelse går til ofrene og deres familier – Bekæmp årsagerne til terror, had og vold!

12 døde og mere end 40 sårede – det er en grusom handling, der ryster os.

Om det sker i Berlin, Nice, Kabul, Ankara, Istanbul, så er det forfærdeligt, og vores medfølelse gælder alle ofre og deres pårørende. Terrorangrebene øges rundtomkring i verden. Nu finder sådanne handlinger også sted i Tyskland.

Mange beherskes af frygt, fordi terror er uforudsigelig. Og den rammer vilkårligt uskyldige mennesker. Mange ønsker hurtig handling. Det gør vi også.

De herskende udnytter situationen til at gennemføre foranstaltninger med endnu mere politi, endnu mere overvågning og hjemlige militæroperationer.

Men uanset hvor meget der bliver oprustet, vil terror ikke dermed kunne forhindres, hvilket også bevises af det aktuelle eksempel.

Situationen benyttes også til, at der snakkes om ”Vi” og om ”National enhed”. En enhed, som ikke findes, fordi vores land er dybt spaltet: i rig og fattig, i dem, der med den nuværende kurs profiterer stadig mere, og i dem, der mister stadig mere og har kurs nedad.

Med oprustning af politi og militær vil denne kløft uddybes endnu mere. For de fattige skal betale, og de rige ophober således endnu mere profit.

I stedet for at Tyskland forvandles til en politi- og militærstat, må der gennemføres virkelig effektive forholdsregler til bekæmpelse af terrorens årsager.

Allerførst gælder det derfor tilbage-

trækning af alle tyske tropper fra udlandet og afslutning af enhver form for krigsdeltagelse. En krigsdeltagelse, som er med til at drive mennesker ud i nød og fortvivelse, som kaster dem ud i en situation med kaos og elendighed. Det er en god grobund for terrorisme. Kan man forestille sig, at mennesker, hvis familier i Afghanistan, Syrien, Libyen og andre steder er udslettet af vestlige ’fredsskabere’, ikke udvikler had?

Desuden betyder krige alvorligt traumatiserede mennesker. Ifølge videnskabelige undersøgelser er omkring en tredjedel af alle soldater efter afsluttet krigsindsats alvorligt mentalt forstyrret. Der findes ingen undersøgelser i forhold til indvirkningen på civile.

Som det andet må al våbeneksport stoppes øjeblikkeligt. I næsten alle krige og borgerkrige på begge sider bliver der normalt indsat tyske våben. Det samme gælder for alle terrorgrupper, som kæmper med tyske våben. Alle

ved, at Saudi-Arabien, nogle Golfstater og Tyrkiet har støttet og støtter IS og andre terrorgrupper. Alligevel bliver der gladeligt fortsat leveret våben fra Tyskland dertil.

Hadet og volden vil vokse som en yderligere kilde til terrorisme. Politikere, der betegner sig selv som kristelige, retfærdiggør det med, at det sikrer arbejdspladser i rustningsindustrien.

En af de første terrorgrupper – Taliban – blev opbygget af USA og NATO i kamp mod Sovjetunionens indflydelse i Afghanistan. Også Al Qaeda og IS er skabninger frembragt af USA og Vesten. De har alle til sidst vendt sig imod deres egen skaber.

Den, der har regimet i Saudi-Arabien som 'samarbejdspartner', hvor folk bliver halshugget med sværd, har heller ingen skrupler i forhold til terroristiske kræfter som IS. Sådanne bander kan først for alvor bekæmpes, hvis det sker i kamp mod deres skabere.

Andre lande som Afghanistan, Irak, Yemen, Libyen, Syrien osv. kan roligt bombes i grus og synke ned i en blodpøl. Disse terrorgrupper og bander kan kun eksistere ved at sælge råvarer billigt. Det vækker grådigheden hos kapitalen. Altså gennemføres der forretninger, hvormed de kan finansiere terrorgrupperne.

Dette må der også straks sættes en stopper for. Ingen understøttelse, ingen for-

retninger, ingen økonomiske transaktioner med dem!

Udplyndring af fattige lande er en yderligere faktor for tiltagende elendighed og er dermed forbundet med et stigende had – som en voksende kilde til terrorisme. Der må sættes en stopper for udbytningen og nedbrydningen af de afhængige lande. Kapitalismen er en af de største kilder til had og vold – en skaber af terrorisme.

Der må hårdt og konsekvent sættes en stopper for terror, had og vold i vores eget land. Siden 1990 har nazister myrdet flere hundrede mennesker, fordi de var udlændinge, hjemløse, handicappede og venstreorienterede. Dette er terror!

Helt åbent prædiker tusindvis af racister og fascistiske had og vold. Det skaber en atmosfære for yderligere terror. I 2015 fandt der 700 angreb sted. Heraf var der 100 brandattentater mod flygtningecentre. Dette er massiv terror.

Også den person, der har foretaget det morderiske terrorangreb i Berlin, er i vores øjne en racistisk fascist. Hans religiøse fanatisme gør det kun endnu værre.

Terror skal straffes hårdt, uanset om den udgår fra nazister eller IS.

Organisationer, der udbreder had, vold, terror, skal forbydes. Derfor forlanger vi, at alle fascistiske og racistiske organisationer som NPD, REP's og AFD

forbydes. Vi opfordrer også til at forbyde deres propaganda!

Vi kræver også lukning af moskeer finansieret af Saudi-Arabien og andre, som prædiker had, samt forbud mod racistiske udenlandske foreninger.

Vi ønsker ikke borgerkrig i vores land! Derfor afviser vi enhver splittelse blandt arbejderne og folket. Lige meget om den oppiskes af fascistiske og racistiske agitatorer eller religiøse fanatikere, uanset hvilken religion de dyrker.

Kun kapitalen nyder godt af en sådan splittelse. Fordi så kan de gensidigt bekæmpe hinanden, mens kapitalen går fri og uhindret kan herske og forøge sin rigdom.

Men den allerbedste sikkerhedsforanstaltning mod terror er afskaffelsen af det kapitalistiske system, der med sin tvangsmæssige stræben efter maksimalprofit ødelægger kloden og skaber endnu mere fattigdom, elendighed – og millioner af flygtninge i hele verden.

Vores antiterror-program er enkelt og klart:

- Tilbagetrækning af alle tyske tropper og politi fra udlandet! Ingen deltagelse i krige!
- Forbud mod våbeneksport!
- Ingen støtte, ingen handel, ingen finansielle transaktioner med terrororganisationer!
- Gældssanering for lande, der holdes i tilbagestående, og hvis folk trues af sultedød!
- Slut med imperialistiske magters røverier i forhold til landbrug, naturressourcer og den menneskelige rigdom i 'den tredje verden'.
- Forbud mod alle fascistiske og racistiske organisationer! Forbud og straf for religiøst og racistisk had!

Avisen Arbeit-Zukunft udgives af 'Organisationen til opbygning af et kommunistisk arbejderparti i Tyskland', som er medlem af CIPOML – Den internationale konference af marxistisk-leninistiske partier og organisationer.

Tirsdag den 20. december 2016.

Amerikanske legender indspiller hyldestalbum til Anne Feeney

I 46 år har Anne Feeney arbejdet og sunget for fred, retfærdighed, arbejdernes rettigheder, kvindekamp, lighed og miljørettigheder. Hun er gået i front med musikken som redskab for retfærdighed, hun har vendt musikken til et redskab, der kan inspirere ungdommen eller bruges som våben mod strejkebrydere.

I al hemmelighed har en lang række legendariske kunstnere indspillet 16 sange med tekst og musik af Anne Feeney på et hyldestalbum. Titlen 'War on the Workers' – med tilføjelsen 'A Tribute to Anne Feeney' – er taget fra et af hendes mest markante numre, som er blevet spillet ved frontlinjen i talrige strejkekampe og demonstrationer ikke bare i USA, men i over 40 lande, hvor Anne Feeney har sunget for den kæmpende bevægelse.

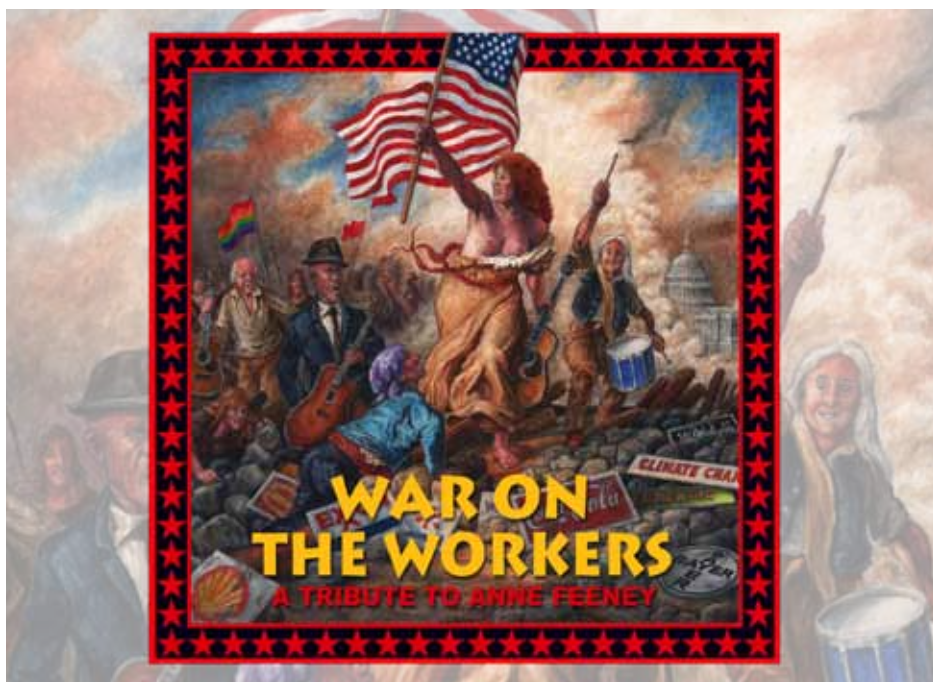
Blandt de medvirkende stjerner inden for amerikansk folkemusik og politisk musik er folk som Peter Yarrow (Peter, Paul and Mary), Holly Near, Dan Bern og Anti-Flag. Initiativet kommer fra hendes datter Amy Sue Berlin, der også medvirker. Anne Feeneys mand, den svenske kunstner Julie Leonards-son, har lavet det stærke omslag.

Huffington Post skriver ved udgivelsen:

"Anne Feeney har lavet rav i den i årtier. Som en af de mest fremtrædende musikere i sidste århundrede, som har benyttet sig af musikken som et redskab i kampen for retfærdighed, har hun perfektioneret sit håndværk, der gør hendes sange til et arsenal, der kan inspirere unge sjæle eller blive slynget som projektiler mod skruebrækkere, der bryder en blokade."

Anne Feeney kommer fra Pittsburgh i Pennsylvania og er datter af en uforfærdet minearbejder-organisator, som også brugte musikken til at formidle budskabet om solidaritet til arbejderne.

Hun har taget udgangspunkt i og hele vejen igennem været nært knyttet til

IWW – Industrial Workers of the World – den syndikalistiske amerikanske fagforeningsorganisering, der også har haft grundlæggere af den amerikanske politiske arbejder- og folkemusik som Joe Hill og Woody Guthrie blandt sine artister.

Anne Feeney har rejst overalt i USA og ofte besøgt Canada, Irland og Sverige – og også Danmark. Blandt andet til Fredsfestival på Karens Minde i Sydhavnen og Socialt Forum i 2006.

Sommerseminar i Tyskland: 100 året for oktoberrevolutionen og dens betydning for klassekampen i dag

Med international deltagelse og bidrag, blandt andet fra Tyskland, Frankrig, Tyrkiet og Danmark (konference sprog: tysk)

Oplæg vil bl.a. omhandle:

Oktoberrevolutionen og kampen mod den imperialistiske krig - og for national selvstændighed.

Oktoberrevolutionen og kvindekampen.

Proletariatets diktatur og demokrati.

Oktoberrevolutionens indflydelse på den tyske arbejderbevægelse.

Vores arbejde i dag frem mod en ny Oktoberrevolution.

9. – 11. juni på vandrehjemmet i Tübingen, (tæt ved Stuttgart).
Jugendherberge Tübingen, Hermann-Kurz-Str.4, 72074 Tübingen.

Organiseret af
www.arbeit-zukunft.de
i samarbejde med CIPOML.

Tilmelding nødvendig! Gebyr Deltagelse: Med overnatning og helpension 80 Euro

RØDT OG REVOLUTIONÆRT SOMMERTRÆF PÅ SYDFYN
27. - 30. JULI
SÆT ALLEREDE NU X I KALENDEREN

Rødt og Revolutionært Sommertræf i 2017 - fra torsdag den 27. til søndag 30. Juli.

Stedet ligger tæt ved Fåborg på SydFyn - i de mest naturskønne omgivelser.

Pris 995,- kr. for 3 overnatninger.

Sæt allerede nu X i din kalender og tag gerne hele familien med.

Se flere oplysninger på facebook: Rødt og Revolutionært Sommertræf

Økonomisk indsamling
i 100 året for Oktoberrevolutionen

Stor økonomisk indsamling fra november 2016 – november 2017 til fordel for aktiviteter i 100 året for Oktoberrevolutionen (1917-2017)

**Vejen til ét stærkt kommunistisk parti
 og socialistisk revolution i Danmark!**

Vær med til at styrke APKs aktiviteter og udbrede bladet Kommunistisk Politik, hjemmesiden kpnet.dk og facebook KPnetavisen med dit bidrag. Meget gerne med et fast månedsbidrag gennem 100-året.

NU OGSÅ MOBILEPAY: 50 55 99 30 – Oktober Bogcafé

Oktober Bogcafé MobilePay nummer er: 50 55 99 30.

Husk skriv besked: Støtte.

Alle bidrag modtages med stor tak!

Eller brug Oktobers konto:

Bankkonto 1551 – 166 34 271 - Giro 1-663-4271

OKTOBER BOGBUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

tlf: 50 55 99 30

Åbningstid:

alle hverdage 15-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Man-, ons- og fredag

12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

51 86 71 97

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

Krigsminister Hjort: Rusland truer vores sygehuse

NATO kører det helt store skyts frem i Polen, hvor kampvogne og soldater i stort tal frem til den 20. januar er blevet indskibet over Tyskland, og den danske krigsminister Claus Hjort Frederiksen følger trop. Ifølge ham er vi nærmest allerede i krig med Rusland, der angiveligt truer danske hospitaler, infrastruktur og elforsyning. Op til Trumps magtovertagelse i USA sættes alle sejl til for at fastholde NATOs oprustning mod Rusland.

I et interview med Berlingske lægger Hjort Frederiksen regeringens linje frem. Kursen er sat for stærkt øget oprustning, der skal udmøntes i det kommende forsvarsforlig og køb af nye kampfly. Rusland fremstilles som en aktiv trussel mod Danmark, og 'forsvaret' kan ikke komme op at stå hurtigt nok.

Hjort Frederiksen siger efter samtaler med USA's nuværende forsvarsminister:

– Der tegner sig et meget alvorligt

og skræmmende trusselsbillede direkte mod Danmark.

– Statsstøttede russiske hackergrupper er klar til at angribe hospitaler, infrastruktur og elforsyning ved at bryde ind i computersystemer, så der går koks i indkaldelser og behandlinger i sundhedssystemet.

Det sidste har vi jo lige oplevet, da et af de nedbarberede sygehuse lavede fejl i indkaldelsen af kvinder til brystkræftundersøgelse. Det var sikkert også Putin, der stod bag, og er hverken nedskæringspolitikernes eller sygehusets fejl.

Forsvarsforlig i 2017 – med køb af nye kampfly

De angivelige og spekulative trusler uden påviselig realitet stiller ifølge Hjort Frederiksen et "voldsomt skærpet krav til vores beredskab".

Så er der varmet op til forhandlingerne om nyt forsvarsforlig, der skal gælde fra 2018. Her skal der bl.a. skaffes penge til de galopperende udgifter, der vil følge af et køb af 27 stk. F-35-kampfly.

Oprustningen vil blive betalt med sociale nedskæringer på bl.a. hospitaler og infrastruktur. Fredsbevægelsen, fagforeningerne og hele den kæmpende bevægelse må sige Nej til denne krigsøkonomi og den krigsophidselse, der bygges op for at retfærdiggøre den.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 1 - 2017

TEMA: EFTER ALEPPO:

Hvorhen Syrien? - Hvorhen fredsbevægelse?

Risikoanalyser s. 2

Barack Obamas farvel s. 3

APKs nytårsudtalelse s. 4

OK 2017:

30 timers arbejdsuge! s. 7

Slidt op inden pensionen s. 9

Skatteskanalerne s. 10

Modstand mod Trump s. 13

Vesten har tabt slaget s. 16

Koncentrationslejren Øst-Aleppo og humanisterne s. 19

Præsident Erdogan og 'Gaverne fra Gud' s. 22

Et program for kamp mod terrorisme s. 24

Verden ifølge Latuff

Godt nytår